

Publicatieblad

van de Europese Unie

C 264 E

48e jaargang

Uitgave
in de Nederlandse taal

Mededelingen en bekendmakingen

25 oktober 2005

<u>Nummer</u>	Inhoud	Bladzijde
	I Mededelingen	
	Raad	
2005/C 264 E/01	Gemeenschappelijk Standpunt (EG) nr. 30/2005 van 18 juli 2005, vastgesteld door de Raad, volgens de procedure van artikel 251 van het Verdrag tot oprichting van de Europese Gemeenschap, met het oog op de aanneming van een richtlijn van het Europees Parlement en de Raad inzake batterijen en accu's, alsook afgedankte batterijen en accu's en tot intrekking van Richtlijn 91/157/EEG	1
2005/C 264 E/02	Gemeenschappelijk Standpunt (EG) nr. 31/2005 van 18 juli 2005, vastgesteld door de Raad, volgens de procedure van artikel 251 van het Verdrag tot oprichting van de Europese Gemeenschap, met het oog op de aanneming van een verordening van het Europees Parlement en de Raad betreffende de toepassing van de bepalingen van het Verdrag van Århus betreffende toegang tot informatie, inspraak bij besluitvorming en toegang tot de rechter inzake milieuaangelegenheden op de communautaire instellingen en organen	18
2005/C 264 E/03	Gemeenschappelijk Standpunt (EG) nr. 32/2005 van 18 juli 2005, vastgesteld door de Raad, volgens de procedure van artikel 251 van het Verdrag tot oprichting van de Europese Gemeenschap, met het oog op de aanneming van een verordening van het Europees Parlement en de Raad inzake de implementatie van de Internationale Veiligheidsmanagementcode in de Gemeenschap en tot intrekking van Verordening (EG) nr. 3051/95 van de Raad	28

I

(Mededelingen)

RAAD

GEMEENSCHAPPELIJK STANDPUNT (EG) Nr. 30/2005

door de Raad vastgesteld op 18 juli 2005

met het oog op de aanneming van Richtlijn 2005/.../EG van het Europees Parlement en de Raad van ... inzake batterijen en accu's, alsook afgedankte batterijen en accu's en tot intrekking van Richtlijn 91/157/EEG

(2005/C 264 E/01)

(Voor de EER relevante tekst)

HET EUROPEES PARLEMENT EN DE RAAD VAN DE EUROPESE UNIE,

neren van de interne markt te verzekeren en versterking van de concurrentie in de Gemeenschap te vermijden.

Gelet op het Verdrag tot oprichting van de Europese Gemeenschap, inzonderheid artikel 175, lid 1, en artikel 95, lid 1, voor wat betreft de artikelen 4, 5 en 18 van deze richtlijn,

Gezien het voorstel van de Commissie, ⁽¹⁾

(2) In de mededeling van de Commissie van 30 juli 1996 betreffende de actualisering van de communautaire strategie voor het afvalbeheer werden richtsnoeren vastgesteld voor het toekomstige afvalbeleid van de Gemeenschap. Die mededeling benadrukt hoe noodzakelijk het is de hoeveelheden gevaarlijke stoffen in het afval te reduceren en wijst op de potentiële voordelen van voor de gehele Gemeenschap geldende regels ter beperking van de aanwezigheid van dergelijke stoffen in producten en in productieprocedures. Verder wordt verklaard dat niet te vermijden afval opnieuw zou moeten worden gebruikt of nuttig toegepast met het oog op de herwinning van zijn samenstellende materialen of het energiegehalte ervan.

Gezien het advies van het Europees Economisch en Sociaal Comité, ⁽²⁾

Gezien het advies van het Comité van de Regio's, ⁽³⁾

Volgens de procedure van artikel 251 van het Verdrag, ⁽⁴⁾

Overwegende hetgeen volgt:

(1) Het is wenselijk de nationale maatregelen betreffende batterijen en accu's, alsook afgedankte batterijen en accu's te harmoniseren. Hoofddoel van deze richtlijn is het negatieve effect van batterijen en accu's, alsook afgedankte batterijen en accu's op het milieu te minimaliseren en zo bij te dragen tot de bescherming, instandhouding en verbetering van de kwaliteit van het milieu. Artikel 175, lid 1 van het Verdrag vormt daarom de rechtsgrond. Op communautair niveau moeten echter, op basis van artikel 95, lid 1 van het Verdrag, ook maatregelen worden genomen om de vereisten inzake het gehalte aan zware metalen en de markering van batterijen en accu's te harmoniseren en zo een vlot functio-

(3) De Richtlijn 91/157/EEG van de Raad van 18 maart 1991 inzake batterijen en accu's die gevaarlijke stoffen bevatten ⁽⁵⁾ heeft de wetgevingen van de lidstaten op dit gebied dichter bij elkaar gebracht. De doelstellingen van die richtlijn zijn evenwel niet volledig verwezenlijkt. Ook in Besluit nr. 1600/2002/EG van het Europees Parlement en de Raad van 22 juli 2002 tot vaststelling van het zesde Milieuactieprogramma van de Europese Gemeenschap ⁽⁶⁾ en in Richtlijn 2002/96/EG van het Europees Parlement en de Raad van 27 januari 2003 betreffende

⁽¹⁾ PB C 96 van 21.4.2004, blz. 5.

⁽²⁾ PB C 117 van 30.4.2004, blz. 5.

⁽³⁾ PB C 121 van 30.4.2004, blz. 35.

⁽⁴⁾ Advies van het Europees Parlement uitgebracht op 20 april 2004 (PB C 104 E van 30.04.2004, blz. 354), gemeenschappelijk standpunt van de Raad van ... (nog niet bekendgemaakt in het Publicatieblad) en standpunt van het Europees Parlement van.... (nog niet bekendgemaakt in het Publicatieblad).

⁽⁵⁾ PB L 78 van 26.3.1991, blz. 38. Richtlijn gewijzigd bij Richtlijn 98/101/EG van de Commissie (PB L 1 van 5.1.1999, blz. 1).

⁽⁶⁾ PB L 242 van 10.9.2002, blz. 1.

afgedankte elektrische en elektronische apparatuur ⁽¹⁾ is onderstreept dat Richtlijn 91/157/EEG moet worden herzien. Richtlijn 91/157/EEG is dus aan herziening toe en moet omwille van de duidelijkheid worden vervangen.

- (4) Teneinde de milieudoelstellingen van deze richtlijn te verwezenlijken wordt het op de markt brengen van bepaalde kwik of cadmium houdende batterijen en accu's verboden. Ook wordt met deze richtlijn gestreefd naar een hoog niveau van inzameling en recycling van afgedankte batterijen en accu's en naar verbetering van de milieuprestatie van alle actoren die betrokken zijn bij de levenscyclus van batterijen en accu's, zoals producenten, distributeurs en eindgebruikers en in het bijzonder de actoren die rechtstreeks betrokken zijn bij de verwerking en recycling van afgedankte batterijen en accu's. De specifieke voorschriften die nodig zijn om dit te bereiken, vormen een aanvulling op de bestaande communautaire wetgeving inzake afval, in het bijzonder Richtlijn 75/442/EG van de Raad van 15 juli 1975 betreffende afvalstoffen ⁽²⁾, Richtlijn 1999/31/EG van de Raad van 26 april 1999 betreffende het storten van afval ⁽³⁾ en Richtlijn 2000/76/EG van het Europees Parlement en de Raad van 4 december 2000 betreffende de verbranding van afval. ⁽⁴⁾
- (5) Om te voorkomen dat batterijen en accu's zo worden afgedankt dat zij het milieu verontreinigen, en om te vermijden dat de eindgebruiker geen weg meer weet met de verschillende afvalbeheersvereisten voor verschillende batterijen en accu's, moet deze richtlijn gelden voor alle batterijen en accu's die in de Gemeenschap op de markt worden gebracht. Zo'n ruim opzet zal ook schaalvoordelen opleveren qua inzameling en recycling en een optimale besparing van hulpbronnen mogelijk maken.
- (6) Betrouwbare batterijen en accu's zijn van fundamenteel belang voor de veiligheid van vele producten, apparaten en diensten en vormen in onze samenleving een essentiële bron van energie.
- (7) Er moet een onderscheid worden gemaakt tussen, enerzijds, draagbare batterijen en accu's en, anderzijds, industriële en autobatterijen en -accu's. Het verwijderen van industriële en autobatterijen en -accu's op stortplaatsen of middels verbranding moet worden verboden.
- (8) Voorbeelden van industriële batterijen en accu's zijn batterijen en accu's die in ziekenhuizen, luchthavens of kantoorgebouwen worden gebruikt voor nood- en back-upstroomvoorziening, batterijen en accu's die worden gebruikt in treinen of vliegtuigen, en batterijen en accu's die worden gebruikt op booreilanden of in vuurtorens. Andere voorbeelden zijn batterijen en accu's die uitsluitend zijn ontworpen voor mobiele betaalterminals in winkels en restaurants, streepjescodelezers in winkels,

professionele video-uitrusting voor TV-zenders en professionele studio's, mijnlampen en duiklampen die aan mijn- of duikhelmen voor professioneel gebruik zijn bevestigd, back-upbatterijen en -accu's voor elektrische deuren om te voorkomen dat mensen worden tegengehouden of verwond en batterijen en accu's die worden gebruikt voor instrumentatie of in diverse soorten meet- en instrumentatieapparatuur en batterijen en accu's die worden gebruikt in combinatie met zonnepanelen, fotovoltaïsche en andere toepassingen van hernieuwbare energie. Weer andere voorbeelden van industriële batterijen en accu's zijn batterijen en accu's die worden gebruikt in elektrische voertuigen, zoals elektrische auto's, rolstoelen, fietsen, luchthavenvoertuigen en automatische transportvoertuigen. In aanvulling op deze niet-uitputtende lijst van voorbeelden moet voort elke batterij of accu die niet is afgedicht en geen autobatterij of -accu is, als industrieel worden beschouwd.

- (9) Voorbeelden van draagbare batterijen en accu's, d.w.z. alle afgedichte batterijen en accu's die door een doorsneepersoon zonder probleem met de hand kunnen worden gedragen, maar geen autobatterijen of -accu's, noch industriële batterijen of accu's, zijn ééncellige batterijen (zoals AA- en AAA-batterijen) en batterijen en accu's die door consumenten of beroepshalve worden gebruikt in mobiele telefoons, draagbare computers, draadloos elektrisch gereedschap, speelgoed en huishoudapparaten zoals elektrische tandenborstels, scheerapparaten en handstofzuigers (met inbegrip van vergelijkbare apparaten die in scholen, winkels, restaurants, op luchthavens, in kantoren of ziekenhuizen worden gebruikt) en elke andere batterij die door consumenten voor normale huishoudapparaten kan worden gebruikt.
- (10) De Commissie moet de noodzaak van een aanpassing van deze richtlijn beoordelen, met inachtneming van het beschikbare technische en wetenschappelijke feitenmateriaal. De Commissie moet in het bijzonder de vrijstelling van het cadmiumverbod voor draagbare batterijen en accu's voor gebruik in draadloos elektrisch gereedschap herzien. Onder draadloos elektrisch gereedschap valt ook gereedschap dat consumenten en vaklieden gebruiken voor het draaien, frezen, schuren, slijpen, zagen, snijden, afsnijden, boren, maken van gaten, ponsen, hameren, klinken, schroeven, polijsten of soortgelijke bewerkingen van hout, metaal en andere materialen, of voor maaien, snoeien en andere tuinwerkzaamheden.
- (11) De Commissie moet tevens toezien op technologische ontwikkelingen waardoor de milieuprestaties van batterijen en accu's gedurende hun volledige levenscyclus beter worden. De lidstaten moeten dit aanmoedigen, onder andere via deelname aan een communautair milieubeheer- en milieu-auditsysteem (EMAS).

⁽¹⁾ PB L 37 van 13.2.2003, blz. 24. Richtlijn gewijzigd bij Richtlijn 2003/108/EG (PB L 345 van 31.12.2003, blz. 106).

⁽²⁾ PB L 194 van 25.7.1975, blz. 39. Richtlijn laatstelijk gewijzigd bij Verordening (EG) nr. 1882/2003 van het Europees Parlement en de Raad (PB L 284 van 31.10.2003, blz. 1).

⁽³⁾ PB L 182 van 16.7.1999, blz. 1. Richtlijn gewijzigd bij Verordening (EG) nr. 1882/2003.

⁽⁴⁾ PB L 332 van 28.12.2000, blz. 91.

- (12) Ter bescherming van het milieu moeten afgedankte batterijen en accu's worden ingezameld. Voor draagbare batterijen en accu's moeten er inzamelingssystemen komen met een hoog inzamelingspercentage. Dit betekent dat er inzamelingssystemen moeten worden opgezet met behulp waarvan alle eindgebruikers zich gemakkelijk en kosteloos kunnen ontdoen van alle draagbare afgedankte batterijen en accu's. Bij de verschillende batterij- en accutypes passen verschillende inzamelingssystemen en financieringsregelingen.
- (13) Het is wenselijk dat er in de lidstaten hoge inzamelings- en recyclingspercentages voor afgedankte batterijen en accu's worden bereikt teneinde overal in de Gemeenschap de milieubescherming en de terugwinning van materialen op een hoog peil te brengen. In deze richtlijn moeten derhalve minimale inzamelings- en recyclingdoelstellingen voor de lidstaten worden vastgesteld. Het inzamelingspercentage moet worden berekend op basis van de gemiddelde jaarverkoop in voorgaande jaren, zodat er voor alle lidstaten vergelijkbare doelstellingen komen die evenredig zijn aan het nationale niveau van batterijverbruik.
- (14) Er moeten specifieke recyclingvereisten worden vastgesteld voor cadmium- en loodbatterijen en -accu's, om overal in de Gemeenschap de terugwinning van materialen op een hoog peil te brengen en verschillen tussen de lidstaten te voorkomen.
- (15) Alle belanghebbende partijen moeten aan de inzamelings-, verwerkings- en recyclingsystemen kunnen deelnemen. Deze systemen moeten zo worden ontworpen dat discriminatie van ingevoerde producten, handelsbelemmeringen of concurrentievervalsingen wordt vermeden.
- (16) Inzamelings- en recyclingsystemen zouden moeten worden geoptimaliseerd, in het bijzonder om de kosten en het negatieve milieu-effect van het vervoer tot een minimum te beperken. In verwerking- en recyclingsystemen dient gebruik te worden gemaakt van de beste beschikbare technieken, zoals omschreven in artikel 2, lid 11, van Richtlijn 96/61/EG van de Raad van 24 september 1996 inzake geïntegreerde preventie en bestrijding van verontreiniging⁽¹⁾.
- (17) Op communautair niveau moeten er grondbeginselen voor de financiering van het beheer van afgedankte batterijen en accu's worden vastgesteld. Met financieringsregelingen moet worden bijgedragen tot het bereiken van een hoog inzamelings- en recyclagepercentage en tot de uitvoering van het beginsel „producentenverantwoordelijkheid”. Daarom moeten de kosten van het inzamelen, verwerken en recycleren van alle ingezamelde batterijen en accu's, minus de winst uit de verkoop van de teruggewonnen materialen, door de producenten worden gefinancierd. Bepaalde omstandigheden kunnen echter een goede reden zijn om op kleine producenten de minimis-regels toe te passen.
- (18) Het verstrekken van voorlichting aan de eindgebruiker over de wenselijkheid van gescheiden inzameling, de bestaande inzamelingssystemen en de rol van de eindgebruiker bij het beheer van afgedankte batterijen en accu's is een noodzaak, wil de inzameling succesvol verlopen. Er moeten gedetailleerde voorzieningen worden getroffen voor een markeringssysteem waarmee aan de eindgebruiker transparante, betrouwbare en duidelijke informatie wordt verschaft over batterijen en accu's en eventuele zware metalen die deze bevatten.
- (19) Indien de lidstaten, om de doelstellingen van deze richtlijn te kunnen verwezenlijken, en, in het bijzonder om tot een hoog percentage van gescheiden inzameling en van recyclage te komen, gebruikmaken van economische instrumenten, zoals gedifferentieerde belastingtarieven, moeten zij de Commissie hiervan in kennis stellen.
- (20) Om te meten of de doelstellingen van deze richtlijn zijn verwezenlijkt, zijn er betrouwbare en vergelijkbare gegevens nodig over de hoeveelheden batterijen en accu's die op de markt zijn gebracht, zijn ingezameld en gerecycled.
- (21) De lidstaten dienen regels vast te stellen inzake sancties op inbreuken op de bepalingen van deze richtlijn en ervoor te zorgen dat deze regels worden toegepast. Deze sancties dienen doeltreffend, evenredig en afschrikkend te zijn.
- (22) In overeenstemming met punt 34 van het interinstitutioneel akkoord „Beter wetgeven”⁽²⁾ dient de Raad de lidstaten aan te moedigen om, voor zichzelf en in het belang van de Gemeenschap, hun eigen tabellen op te stellen waarin, voorzover mogelijk, de correlatie tussen deze richtlijn en de omzettingsmaatregelen is weergegeven, en deze tabellen openbaar te maken.
- (23) De voor de tenuitvoerlegging van deze richtlijn nodige maatregelen moeten worden goedgekeurd in overeenstemming met Besluit 1999/468/EG van de Raad van 28 juni 1999 tot vaststelling van de voorwaarden voor de uitoefening van de aan de Commissie verleende uitvoeringsbevoegdheden⁽³⁾.
- (24) Aangezien de doelstellingen van deze richtlijn, te weten de bescherming van het milieu en een vlotte werking van de interne markt, niet voldoende door de lidstaten kunnen worden verwezenlijkt en daarom beter op communautair niveau kunnen worden verwezenlijkt vanwege de aldus qua schaal en effect verkregen voordelen, kan de Gemeenschap, overeenkomstig het subsidiariteitsbeginsel van artikel 5 van het Verdrag, maatregelen aannemen. Overeenkomstig het in hetzelfde artikel genoemde evenredigheidsbeginsel gaat deze richtlijn niet verder dan noodzakelijk is om die doelstellingen te verwezenlijken.

⁽¹⁾ PB L 257 van 10.10.1996, blz. 26. Richtlijn laatstelijk gewijzigd bij Verordening (EG) nr. 1882/2003.

⁽²⁾ PB C 321 van 31.12.2003, blz. 1.

⁽³⁾ PB L 184 van 17.7.1999, blz. 23.

(25) Deze richtlijn is van toepassing onverminderd de communautaire wetgeving inzake veiligheid, kwaliteits- en gezondheidsvereisten, en de specifieke communautaire wetgeving op het gebied van afvalbeheer, in het bijzonder Richtlijn 2000/53/EG van het Europees Parlement en de Raad van 18 september 2000 betreffende autowrakken ⁽¹⁾ en Richtlijn 2002/96/EG.

(26) Wat betreft de verantwoordelijkheid van de producent zijn producenten van batterijen en accu's en producenten van andere producten die een batterij of een accu bevatten verantwoordelijk voor het afvalbeheer van batterijen en accu's die zij op de markt brengen. Een flexibele aanpak is aangewezen opdat de financieringsregelingen kunnen worden aangepast aan de uiteenlopende nationale omstandigheden en aan de bestaande regelingen, met name de regelingen die zijn ingesteld om te voldoen aan de Richtlijnen 2000/53/EG en 2002/96/EG, en tegelijkertijd dubbele kosten worden vermeden.

(27) Richtlijn 2002/95/EG van het Europees Parlement en de Raad van 27 januari 2003 betreffende de beperking van het gebruik van bepaalde gevaarlijke stoffen in elektrische en elektronische apparatuur ⁽²⁾ geldt niet voor batterijen en accu's die in elektrische en elektronische apparaten worden gebruikt.

(28) Auto- en industriële batterijen en -accu's die in voertuigen worden gebruikt moeten voldoen aan de vereisten van Richtlijn 2000/53/EG, en in het bijzonder aan artikel 4 van die richtlijn. Daarom wordt het gebruik van cadmium in industriële batterijen en accu's voor elektrische voertuigen verboden, tenzij voor deze batterijen en accu's een beroep kan worden gedaan op een ontheffing op basis van bijlage II bij bovengenoemde richtlijn,

HEBBEN DE VOLGENDE RICHTLIJN VASTGESTELD:

Artikel 1

Onderwerp

Deze richtlijn stelt het volgende vast:

1. voorschriften voor het op de markt brengen van batterijen en accu's; en
2. specifieke voorschriften voor de inzameling, verwerking, recycling en verwijdering van afgedankte batterijen en accu's, ter aanvulling van de betrokken communautaire wetgeving inzake afvalstoffen.

⁽¹⁾ PB L 269 van 21.10.2000, blz. 34. Richtlijn gewijzigd bij Beschikking 2002/525/EG van de Commissie (PB L 170 van 29.6.2002, blz. 81).

⁽²⁾ PB L 37 van 13.2.2003, blz. 19.

Artikel 2

Toepassingsgebied

1. Deze richtlijn is van toepassing op alle typen batterijen en accu's, ongeacht hun vorm, volume, gewicht, samenstelling of gebruik. Zij is van toepassing onverminderd Richtlijn 2000/53/EG en Richtlijn 2002/96/EG.

2. Deze richtlijn is niet van toepassing op batterijen en accu's die worden gebruikt in:

- a) apparatuur die wordt aangewend in samenhang met de bescherming van wezenlijke belangen in verband met de veiligheid van de lidstaten, wapens, munitie, en oorlogsmateriaal, met uitzondering van producten die niet voor specifieke militaire doeleinden zijn bestemd;
- b) apparatuur bestemd om de ruimte ingestuurd te worden.

Artikel 3

Definities

In deze richtlijn wordt verstaan onder:

1. „batterij” of „accu”: bron van door rechtstreekse omzetting van chemische energie verkregen elektrische energie, bestaande uit een of meer primaire (niet-oplaadbare) batterijcellen of uit een of meer secundaire (oplaadbare) batterijcellen;
2. „batterijpak”: set batterijen of accu's die onderling verbonden en/of voorzien zijn van een buitenverpakking, die één complete eenheid vormt en niet is bedoeld om door de eindgebruiker te worden opgedeeld of geopend;
3. „draagbare batterij of accu”: iedere batterij of accu die:
 - a) afgedicht is; en
 - b) met de hand kan worden gedragen; en
 - c) geen industriële batterij of accu, noch een autobatterij of -accu is;
4. „knoopcel”: kleine ronde draagbare batterij of accu met een diameter die groter is dan de hoogte en die wordt gebruikt voor speciale doeleinden zoals gehoorapparaten, horloges, kleine draagbare apparatuur en als back-up stroomvoorziening;
5. „autobatterij of -accu”: batterij of accu gebruikt voor het starten, voor de verlichting of het ontstekingsvermogen van een voertuig;

6. „industriële batterij of accu”: batterij of accu die uitsluitend voor gebruik voor industriële of professionele doeleinden is ontworpen of in elk type elektrisch voertuig wordt gebruikt;
7. „afgedankte batterij of accu”: iedere batterij of accu die in de zin van artikel 1, onder (a) van Richtlijn 75/442/EEG als afvalstof geldt;
8. „recycling”: het in een productieproces opnieuw verwerken van afvalmaterialen, hetzij voor het oorspronkelijke doel, hetzij voor een ander doel, maar met uitzondering van de terugwinning van energie;
9. „verwijdering”: alle toepasselijke handelingen die worden bedoeld in bijlage II A van Richtlijn 75/442/EEG;
10. „verwerking”: iedere activiteit die afgedankte batterijen en accu's ondergaan nadat zij zijn overgedragen aan een faciliteit voor sortering, voorbereiding op recycling of voorbereiding op verwijdering;
11. „apparaat”: elektrische of elektronische apparatuur, zoals gedefinieerd in Richtlijn 2002/96/EG, dat volledig of gedeeltelijk van energie wordt of kan worden voorzien door batterijen of accu's;
12. „producent”: persoon in een lidstaat die, ongeacht de gebruikte verkooptechniek, ook door gebruik van communicatie op afstand overeenkomstig Richtlijn 97/7/EG van het Europees Parlement en de Raad van 20 mei 1997 betreffende de bescherming van de consument bij op afstand gesloten overeenkomsten⁽¹⁾, batterijen of accu's, met inbegrip van die welke in apparaten of voertuigen zijn ingebouwd, beroepsmatig voor het eerst op het grondgebied van die lidstaat op de markt brengt;
13. „distributeur”: persoon die beroepsmatig batterijen of accu's levert aan een eindgebruiker;
14. „op de markt brengen”: het leveren of ter beschikking stellen, al dan niet tegen betaling, aan een derde in de Gemeenschap, met inbegrip van invoer in het douanegebied van de Gemeenschap;
15. „economische actoren”: producenten, distributeurs, inzameelaars, recyclingondernemingen en andere verwerkers;
16. „draadloos elektrisch gereedschap”: elk met de hand vastgehouden apparaat dat wordt aangedreven door een batterij of een accu en bestemd is voor onderhouds-, bouw- of tuinwerkzaamheden.
- a) alle, al dan niet in apparaten ingebouwde batterijen en accu's, die meer dan 0,0005 gewichtsprocentkwik bevatten; en
- b) draagbare batterijen of accu's, ook die welke in apparaten zijn ingebouwd, die meer dan 0,002 gewichtsprocent cadmium bevatten.
2. Het verbod als bedoeld in lid 1, onder a), is echter niet van toepassing op knoopcellen met een kwikgehalte van ten hoogste 2 gewichtsprocent.
3. Het verbod als bedoeld in lid 1, onder b), is niet van toepassing op draagbare batterijen en accu's die zijn bestemd voor gebruik in:
- a) nood- en alarmsystemen, met inbegrip van noodverlichting;
- b) medische apparatuur; of
- c) draadloze elektrische gereedschappen.
4. De Commissie beziet de in lid 3, onder c), bedoelde vrijstelling opnieuw en dient uiterlijk op ... (*) bij het Europees Parlement en de Raad een verslag in met, indien passend, relevante voorstellen met het oog op het verbieden van cadmium in batterijen en accu's.

Artikel 5

Op de markt brengen

1. Het is de lidstaten niet toegestaan om op de in deze richtlijn genoemde gronden het op hun grondgebied op de markt brengen van batterijen en accu's die aan de in deze richtlijn vastgestelde bepalingen voldoen te verbieden, te beperken of te verhinderen.
2. De lidstaten treffen de nodige maatregelen om ervoor te zorgen dat batterijen en accu's die niet aan de in deze richtlijn vastgestelde bepalingen voldoen, niet op de markt worden gebracht, of van de markt worden genomen.

Artikel 6

Overkoepelende doelstelling

De lidstaten trachten een zo hoog mogelijk niveau van gescheiden inzameling van afgedankte batterijen en accu's te bereiken met inachtneming van de milieugevolgen van het vervoer, en de verwijdering van batterijen en accu's als ongesorteerd stedelijk afval tot een minimum te beperken.

Artikel 4

Verbodsbepalingen

1. Onverminderd Richtlijn 2000/53/EG verbieden de lidstaten het in de handel brengen van:

⁽¹⁾ PB L 144 van 4.6.1997, blz. 19. Richtlijn gewijzigd bij Richtlijn 2002/65/EG (PB L 271 van 9.10.2002, blz. 16).

(*) Vier jaar na de inwerkingtreding van deze richtlijn.

Artikel 7

Inzamelingsystemen

1. De lidstaten zorgen ervoor dat geschikte inzamelingsystemen worden opgezet voor draagbare afgedankte batterijen en accu's. Dergelijke systemen:

- a) stellen de eindgebruikers in staat zich te ontdoen van draagbare afgedankte batterijen of accu's op een toegankelijk inzamelpunt in hun nabijheid, rekening houdend met de bevolkingsdichtheid;
- b) brengen geen kosten met zich mee voor de eindgebruikers wanneer zij zich ontdoen van draagbare afvalbatterijen of -accu's, of houden geen verplichting in om een nieuwe batterij of accu te kopen;
- c) kunnen worden gebruikt in samenhang met de systemen als bedoeld in artikel 5, lid 2, van Richtlijn 2002/96/EG.

Artikel 10 van Richtlijn 75/442/EEG is niet van toepassing op inzamelpunten die worden ingesteld om te voldoen aan punt a).

2. Op voorwaarde dat de systemen voldoen aan de in lid 1 vermelde criteria, kunnen de lidstaten:

- a) de producenten ertoe verplichten dergelijke systemen op te zetten;
- b) andere economische actoren ertoe verplichten aan dergelijke systemen deel te nemen;
- c) de bestaande systemen behouden.

3. De lidstaten zorgen ervoor dat producenten van industriële batterijen en accu's, of namens hen optredende derden, niet weigeren om industriële afgedankte batterijen en accu's, ongeacht hun chemische samenstelling en herkomst, van de eindgebruikers terug te nemen. Onafhankelijke derden kunnen ook industriële batterijen en accu's inzamelen.

4. De lidstaten zorgen ervoor dat de producenten van autobatterijen en -accu's, of derden, systemen opzetten voor de inzameling van afgedankte autobatterijen en -accu's bij de eindverbruikers of op een toegankelijk inzamelpunt in hun nabijheid, wanneer geen inzameling plaatsvindt in het kader van de in artikel 5, lid 1, van Richtlijn 2000/53/EG bedoelde systemen. In geval van autobatterijen of -accu's van particuliere, niet-commerciële voertuigen, brengen dergelijke systemen geen kosten met zich mee voor de eindgebruikers wanneer deze zich ontdoen van afgedankte batterijen of accu's, en houden zij evenmin de verplichting in om een nieuwe batterij of accu te kopen.

Artikel 8

Economische instrumenten

De lidstaten kunnen economische instrumenten hanteren ter bevordering van de inzameling van afgedankte batterijen en accu's, of ter bevordering van het gebruik van batterijen en accu's die stoffen bevatten die minder verontreinigend zijn, bijvoorbeeld door de invoering van gedifferentieerde belastingtarieven of statiegeldsystemen. In dat geval doen zij de Commissie mededeling van de met de uitvoering van deze instrumenten verband houdende maatregelen.

Artikel 9

Inzamelingsdoelstellingen

1. Voor de toepassing van dit artikel betekent „inzamelingspercentage” voor een bepaalde lidstaat in een bepaald kalenderjaar het percentage dat wordt verkregen door het gewicht van de draagbare afgedankte batterijen en accu's die overeenkomstig artikel 7, lid 1, in dat kalenderjaar worden ingezameld, te delen door de in gewicht uitgedrukte gemiddelde jaarlijkse verkoop van draagbare batterijen en accu's aan de eindgebruiker in die lidstaat gedurende dat kalenderjaar en de voorafgaande twee kalenderjaren. De lidstaten berekenen het inzamelingspercentage voor het eerst voor het zesde volledige kalenderjaar volgend op de datum van inwerkingtreding van deze richtlijn.

Onverminderd Richtlijn 2002/96/EG worden in de jaarlijkse inzamelings- en verkoopcijfers de in apparaten ingebouwde batterijen en accu's opgenomen.

2. De lidstaten moeten de volgende minimuminzamelingspercentages bereiken:

- a) 25 % uiterlijk op ... (*);
- b) 45 % uiterlijk op ... (**).

3. De lidstaten zien op jaarbasis toe op de inzamelingspercentages overeenkomstig het in bijlage I vermelde schema. Onverminderd Verordening (EG) nr. 2150/2002 van het Europees Parlement en de Raad van 25 november 2002 betreffende afvalstoffenstatistiek⁽¹⁾, dienen de lidstaten binnen zes maanden te rekenen vanaf het einde van het betrokken kalenderjaar verslagen in bij de Commissie. In de verslagen wordt aangegeven hoe de voor de berekening van het inzamelingspercentage benodigde gegevens zijn verkregen.

4. Volgens de procedure van artikel 21, lid 2:

- a) kunnen overgangsregelingen worden ingesteld teneinde problemen aan te pakken die ingevolge specifieke nationale omstandigheden in een lidstaat ontstaan bij de verwezenlijking van de in lid 2 bedoelde vereisten;

(*) Zes jaar na de inwerkingtreding van deze richtlijn.

(**) Tien jaar na inwerkingtreding van deze richtlijn.

(1) PB L 332 van 9.12.2002, blz. 1. Verordening laatstelijk gewijzigd bij Verordening (EG) nr. 574/2004 (PB L 131 van 25.5.2005, blz. 38).

- b) wordt uiterlijk op ... (*) een gemeenschappelijke methode ingesteld voor de berekening van de jaarlijkse verkoop van draagbare batterijen en -accu's aan eindgebruikers.

Artikel 10

Verwerking en recycling

1. De lidstaten zorgen ervoor dat uiterlijk op ... (**):
- a) de producenten of derden, met gebruikmaking van de beste beschikbare technieken, systemen opzetten voor de verwerking en recycling van afgedankte batterijen en accu's; en
- b) alle identificeerbare batterijen en accu's die overeenkomstig artikel 7 zijn ingezameld, door middel van dergelijke systemen worden verwerkt of gerecycleerd.

Met inachtneming van het Verdrag mogen de lidstaten evenwel ingezamelde draagbare batterijen en accu's die cadmium, kwik of lood bevatten, op stortplaatsen ondergronds opslaan, als onderdeel van een strategie om het gebruik van zware metalen in fasen volledig te beëindigen of wanneer er geen levensvatbare eindmarkt is. De lidstaten stellen de Commissie overeenkomstig Richtlijn 98/34/EG van het Europees Parlement en de Raad van 22 juni 1998 betreffende een informatieprocedure op het gebied van normen en technische voorschriften in kennis van de ontwerp-maatregelen ⁽¹⁾.

2. De verwerking voldoet aan de minimumvereisten in bijlage III, deel A.

3. Recyclingprocessen voldoen uiterlijk op ... (***) aan de recyclingsdoelstellingen en daarmee verband houdende bepalingen van bijlage III, deel B.

4. Onder verwijzing naar de al dan niet bereikte recyclingsdoelstellingen van bijlage III, deel B, brengen de lidstaten verslag uit over de in elk kalenderjaar bereikte recyclingniveaus; binnen zes maanden te rekenen vanaf het einde van het betrokken kalenderjaar doen zij de Commissie deze gegevens toekomen.

5. Bijlage III kan volgens de procedure van artikel 21, lid 2, gewijzigd of aangevuld worden om rekening te houden met de wetenschappelijke en technische vooruitgang. Met name:

- a) worden uiterlijk op ... (****) nadere bepalingen voor de berekening van de recyclingsdoelstellingen toegevoegd; en
- b) worden de minimale recyclingsdoelstellingen regelmatig geëvalueerd en aangepast aan de beste beschikbare technieken en in het licht van de in lid 1, tweede alinea, bedoelde ontwikkelingen.

(*) Één jaar na de inwerkingtreding van deze richtlijn.

(**) Drie jaar na de inwerkingtreding van deze richtlijn.

(1) PB L 204 van 21.7.1998, blz. 37. Richtlijn laatstelijk gewijzigd bij de Toetredingsakte van 2003.

(***) Vijf jaar na de inwerkingtreding van deze richtlijn.

(****) 42 maanden na de inwerkingtreding van deze richtlijn

6. Alvorens eventuele wijzigingen in bijlage III voor te stellen, raadpleegt de Commissie de belanghebbenden, met name producenten, inzamelaars, recyclers, verwerkers, milieuorganisaties, consumentenverenigingen en werknemersverenigingen. Zij stelt het in artikel 21, lid 1, bedoelde comité van het resultaat van deze raadpleging in kennis.

Artikel 11

Verwijdering

De lidstaten verbieden de verwijdering van afgedankte industriële en autobatterijen en -accu's door storting op stortplaatsen of door verbranding. De resten van alle batterijen en accu's die overeenkomstig artikel 10, lid 1, zijn verwerkt én gerecycleerd, mogen echter wel worden verwijderd door storting op stortplaatsen of door verbranding.

Artikel 12

Uitvoer

1. De verwerking en recycling mag buiten de lidstaat in kwestie of buiten de Gemeenschap plaatsvinden, mits de verzending van de afgedankte batterijen en accu's in overeenstemming met Verordening (EEG) nr. 259/93 van de Raad van 1 februari 1993 betreffende toezicht en controle op de overbrenging van afvalstoffen binnen, naar en uit de Europese Gemeenschap geschiedt ⁽²⁾.

2. Afgedankte batterijen en accu's die in overeenstemming met Verordening (EEG) nr. 259/93, Verordening (EG) nr. 1420/1999 van de Raad van 29 april 1999 tot vaststelling van gemeenschappelijke voorschriften en procedures voor de overbrenging van bepaalde soorten afvalstoffen naar een aantal niet OESO-landen ⁽³⁾ en Verordening (EG) nr. 1547/1999 van de Commissie van 12 juli 1999 tot vaststelling van de controleprocedures, overeenkomstig Verordening (EEG) nr. 259/93 van de Raad, die moeten worden toegepast voor de overbrenging van bepaalde soorten afvalstoffen naar bepaalde landen waarvoor besluit C(92)39 definitief van de OESO niet geldt ⁽⁴⁾, naar bestemmingen buiten de Gemeenschap worden uitgevoerd, worden alleen geacht bij te dragen tot de naleving van de verplichtingen en de doelstellingen als bepaald in bijlage III bij deze richtlijn, indien er harde bewijzen zijn dat de recycling heeft plaatsgevonden in omstandigheden die grosso modo stroken met de eisen van deze richtlijn.

3. Nadere bepalingen voor de uitvoering van dit artikel worden vastgesteld volgens de procedure van artikel 21, lid 2.

(2) PB L 30 van 6.2.1993, blz. 1. Verordening laatstelijk gewijzigd bij Verordening (EG) nr. 2557/2001 van de Commissie (PB L 349 van 31.12.2001, blz. 1).

(3) PB L 166 van 1.7.1999, blz. 6. Verordening laatstelijk gewijzigd bij Verordening (EG) nr. 105/2005 (PB L 20 van 22.1.2005, blz. 9).

(4) PB L 185 van 17.7.1999, blz. 1. Verordening laatstelijk gewijzigd bij Verordening (EG) nr. 105/2005.

*Artikel 13***Financiering**

1. De lidstaten zorgen ervoor dat de producenten, of namens deze optredende derden, alle nettokosten financieren die voortvloeien uit:

- a) de inzameling, de verwerking en de recycling van alle draagbare afgedankte batterijen en accu's die overeenkomstig artikel 7, leden 1 en 2, zijn ingezameld; en
- b) de inzameling, verwerking en recycling van alle afgedankte industriële batterijen en accu's en autobatterijen en -accu's die overeenkomstig artikel 7, leden 3 en 4, zijn ingezameld.

2. De lidstaten zorgen ervoor dat bij de uitvoering van lid 1 wordt voorkomen dat aan producenten dubbele kosten worden aangerekend in het geval van batterijen of accu's die overeenkomstig Richtlijn 2000/53/EG of Richtlijn 2002/96/EG ingestelde systemen zijn ingezameld.

3. Bij de verkoop van nieuwe draagbare batterijen en accu's worden de kosten van de inzameling, de verwerking en de recycling voor de eindgebruikers niet afzonderlijk vermeld.

4. De producenten en de gebruikers van industriële en autobatterijen en -accu's mogen overeenkomsten sluiten waarin andere dan de in lid 1 bedoelde financieringsregelingen worden gestipuleerd.

*Artikel 14***Registratie**

De lidstaten zorgen ervoor dat elke producent wordt geregistreerd.

*Artikel 15***Kleine producenten**

Uiterlijk op ... (*) worden zo nodig overeenkomstig de procedure van artikel 21, lid 2, de minimalis-regels voor de toepassing van de artikelen 13, lid 1, en 14 vastgesteld.

*Artikel 16***Participatie**

1. De lidstaten zorgen ervoor dat alle economische actoren en alle bevoegde overheidsinstanties deel kunnen nemen in de

(*) 42 maanden na inwerkingtreding van deze richtlijn.

artikelen 7 en 10 bedoelde systemen voor inzameling, verwerking en recycling.

2. Deze systemen zijn ook onder niet-discriminerende voorwaarden van toepassing op producten die uit derde landen worden ingevoerd, en worden op zodanige wijze ontworpen dat handelsbelemmeringen of concurrentievervalsingen worden vermeden.

*Artikel 17***Informatie voor de eindgebruikers**

1. De lidstaten zorgen ervoor, in het bijzonder door middel van voorlichtingscampagnes, dat de eindgebruikers volledig worden geïnformeerd over:

- a) de potentiële effecten van in batterijen en accu's gebruikte stoffen op het milieu en de menselijke gezondheid;
- b) de wenselijkheid dat afgedankte batterijen en accu's niet als ongesorteerd stedelijk afval worden weggegooid, en dat wordt deelgenomen aan de gescheiden inzameling ervan, teneinde de verwerking en recycling te vergemakkelijken;
- c) de voor hen beschikbare inzamelings- en recyclingsystemen;
- d) hun rol bij de recycling van afgedankte batterijen en accu's;
- e) de betekenis van het symbool van de doorgestreepte vuilnisbak op wieltjes, zoals is aangegeven in bijlage II, en van de chemische symbolen Hg, Cd en Pb.

2. De lidstaten kunnen de economische actoren verplichten de in lid 1 genoemde informatie geheel of gedeeltelijk te verstrekken.

*Artikel 18***Markering**

1. De lidstaten zien erop toe dat alle batterijen, accu's en batterijpakketten op passende wijze worden voorzien van het in bijlage II afgedrukte symbool.

2. Batterijen, accu's en knooppellen die meer dan 0,0005 % kwik, meer dan 0,002 % cadmium of meer dan 0,004 % lood bevatten, worden voorzien van het chemische symbool van het metaal in kwestie: Hg, Cd of Pb. Het symbool voor het gehalte aan zware metalen wordt onder het in bijlage II afgebeelde symbool afgedrukt en beslaat een oppervlakte van minstens een kwart van de afmetingen van dat symbool.

3. Het in bijlage II afgebeelde symbool beslaat ten minste 3 % van de oppervlakte van de grootste zijde van de batterij, de accu of het batterijpak, tot maximaal 5 x 5 cm. In het geval van cilindrische cellen beslaat het symbool ten minste 1,5 % van de oppervlakte van de batterij of de accu, tot maximaal 5 x 5 cm.

4. Indien de afmetingen van de batterij, de accu of het batterijpak dusdanig zijn dat het symbool kleiner zou zijn dan 0,5 x 0,5 cm, behoeft de batterij, de accu of het batterijpak niet te worden gekenmerkt, maar wordt een symbool van ten minste 1 x 1 cm op de verpakking afgedrukt.

5. De symbolen worden op zichtbare, leesbare en onuitwisselbare wijze aangebracht.

6. Vrijstellingen van de markeringsvoorschriften van dit artikel kunnen worden verleend volgens de procedure van artikel 21, lid 2.

Artikel 19

Nationale uitvoeringsverslagen

1. De lidstaten doen de Commissie om de drie jaar een verslag over de uitvoering van deze richtlijn toekomen. Het eerste verslag heeft echter betrekking op de periode tot ... (*).

2. Deze verslagen worden opgesteld aan de hand van een vragenlijst of schema die volgens de procedure van artikel 21, lid 2, wordt opgesteld. De vragenlijst of het schema wordt zes maanden vóór de aanvang van de eerste verslagperiode aan de lidstaten toegezonden.

3. De lidstaten brengen tevens verslag uit over maatregelen die zij nemen ter bevordering van ontwikkelingen die gevolgen hebben voor het effect van batterijen en accu's op het milieu, met name:

- a) ontwikkelingen, met inbegrip van vrijwillige stappen van de producenten, waardoor de hoeveelheden zware metalen en andere gevaarlijke stoffen in batterijen en accu's worden verminderd;
- b) nieuwe recycling- en verwerkingstechnieken;
- c) de deelname van economische actoren aan milieubeheersystemen;
- d) onderzoek op deze gebieden; en
- e) genomen maatregelen ter bevordering van afvalpreventie.

4. Het verslag wordt uiterlijk negen maanden na het einde van de betrokken periode van drie jaar, of in het geval van het eerste verslag uiterlijk op ... (**), aan de Commissie ter beschikking gesteld.

(*) Zes jaar na de inwerkingtreding van deze richtlijn.

(**) 81 maanden na inwerkingtreding van deze richtlijn.

5. De Commissie publiceert uiterlijk negen maanden na ontvangst van de verslagen van de lidstaten overeenkomstig lid 4, een verslag over de uitvoering van deze richtlijn en over het effect van deze richtlijn op het milieu, alsook op het functioneren van de interne markt.

Artikel 20

Evaluatie

1. De Commissie evalueert na de tweede ontvangst van de verslagen van de lidstaten overeenkomstig artikel 19, lid 4, de uitvoering van deze richtlijn en het effect van deze richtlijn op het milieu, alsook op het functioneren van de interne markt.

2. Het tweede verslag dat de Commissie overeenkomstig artikel 19, lid 5, publiceert, bevat een evaluatie van de volgende aspecten van deze richtlijn:

- a) de wenselijkheid van verdere risicobeheersmaatregelen voor batterijen en accu's die zware metalen bevatten;
- b) de wenselijkheid van de minimuminzamelingsdoelstellingen voor alle draagbare afgedankte batterijen en accu's die in artikel 9, lid 2, worden genoemd, alsmede de mogelijkheid om verdere doelstellingen voor latere jaren in te voeren, met inachtneming van de technische vooruitgang en de in de lidstaten opgedane praktijkervaring;
- c) de wenselijkheid van de in bijlage III, deel B, genoemde minimale recyclingvereisten, met inachtneming van de door de lidstaten verstrekte informatie, de technische vooruitgang en de in de lidstaten opgedane praktijkervaring.

3. Indien nodig, gaat het verslag vergezeld van voorstellen voor de herziening van de betrokken bepalingen van deze richtlijn.

Artikel 21

Comitéprocedure

1. De Commissie wordt bijgestaan door het comité dat is ingesteld bij artikel 18 van Richtlijn 75/442/EEG.

2. Wanneer naar dit artikel wordt verwezen, zijn de artikelen 5 en 7 van Besluit 1999/468/EG van toepassing, met inachtneming van artikel 8 van dat besluit.

De in artikel 5, lid 6, van Besluit 1999/468/EG bepaalde termijn wordt vastgesteld op drie maanden.

3. Het comité stelt zijn reglement van orde vast.

*Artikel 22***Sancties**

De lidstaten stellen de regels vast inzake de sancties die van toepassing zijn op inbreuken op de ter uitvoering van deze richtlijn vastgestelde nationale bepalingen, en nemen de nodige maatregelen om de toepassing van die sancties te verzekeren. De beoogde sancties moeten doeltreffend, evenredig en afschrikkend zijn. De lidstaten stellen de Commissie uiterlijk op ... (*) in kennis van deze maatregelen, en stellen haar onmiddellijk in kennis van eventuele wijzigingen dienaangaande.

*Artikel 23***Omzetting**

1. De lidstaten doen de nodige wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen in werking treden om uiterlijk ... (*) aan deze richtlijn te voldoen.

Wanneer de lidstaten deze bepalingen aannemen, wordt in die bepalingen zelf of bij de officiële bekendmaking daarvan naar deze richtlijn verwezen. De regels voor deze verwijzing worden vastgesteld door de lidstaten.

2. De lidstaten delen de Commissie de tekst mee van alle bestaande wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen die op het onder deze richtlijn vallende gebied zijn aangenomen.

*Artikel 24***Vrijwillige overeenkomsten**

1. Mits de in deze richtlijn aangegeven doelstellingen worden bereikt, mogen de lidstaten de bepalingen van de artikelen 7, 12 en 17 omzetten door middel van overeenkomsten tussen de bevoegde autoriteiten en de betrokken economische actoren. Dergelijke overeenkomsten voldoen aan de volgende voorschriften:

- a) zij zijn afdwingbaar;
- b) zij vermelden doelstellingen met de corresponderende termijnen om die te bereiken;
- c) zij worden gepubliceerd in het nationale staatsblad of in een voor het publiek even toegankelijk officieel stuk, en worden aan de Commissie toegezonden.

2. De bereikte resultaten worden geregeld gecontroleerd, aan de bevoegde autoriteiten en de Commissie gemeld, en ter beschikking van het publiek gesteld op de in de overeenkomst aangegeven voorwaarden.

3. De bevoegde autoriteiten zorgen ervoor dat de met de overeenkomst gemaakte vooruitgang wordt onderzocht.

4. In gevallen van niet-naleving van de overeenkomsten voeren de lidstaten de desbetreffende bepalingen van deze richtlijn uit door middel van wettelijke of bestuursrechtelijke maatregelen.

*Artikel 25***Intrekking**

Richtlijn 91/157/EG wordt ingetrokken met ingang van ... (*)

Verwijzingen naar Richtlijn 91/157/EEG worden beschouwd als verwijzingen naar deze richtlijn.

*Artikel 26***Inwerkingtreding**

Deze richtlijn treedt in werking op de dag van haar bekendmaking in het *Publicatieblad van de Europese Unie*.

*Artikel 27***Adressaten**

Deze richtlijn is gericht tot de lidstaten.

Gedaan te Brussel,

Voor het Europees Parlement

De voorzitter

...

Voor de Raad

De voorzitter

...

(*) 24 maanden na de inwerkingtreding van deze richtlijn.

BIJLAGE I

TOEZICHT OP DE NALEVING VAN DE INZAMELINGSDOELSTELLINGEN VAN ARTIKEL 9

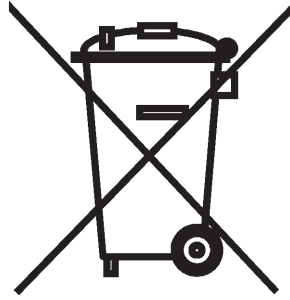
Jaar	Gegevensverzameling		Berekening	Verslag- leggings- vereisten
X (*) +1	-			
X + 2	Verkoop in jaar 2 (S2)	-	-	
X + 3	Verkoop in jaar 3 (S3)	-	-	
X + 4	Verkoop in jaar 4 (S4)	Inzameling in jaar 4 (C4)	Inzamelingspercentage (CR4) = $3 \cdot C4 / (S2 + S3 + S4)$ (Percentage vastgesteld op 25 %)	
X + 5	Verkoop in jaar 5 (S5)	Inzameling in jaar 5 (C5)	Inzamelingspercentage (CR5) = $3 \cdot C5 / (S3 + S4 + S5)$	CR4
X + 6	Verkoop in jaar 6 (S6)	Inzameling in jaar 6 (C6)	Inzamelingspercentage (CR6) = $3 \cdot C6 / (S4 + S5 + S6)$	CR5
X + 7	Verkoop in jaar 7 (S7)	Inzameling in jaar 7 (C7)	Inzamelingspercentage (CR7) = $3 \cdot C7 / (S5 + S6 + S7)$	CR6
X + 8	Verkoop in jaar 8 (S8)	Inzameling in jaar 8 (C8)	Inzamelingspercentage (CR8) = $3 \cdot C8 / (S6 + S7 + S8)$ (Percentage vastgesteld op 45 %)	CR7
X + 9	Verkoop in jaar 9 (S9)	Inzameling in jaar 9 (C9)	Inzamelingspercentage (CR9) = $3 \cdot C9 / (S7 + S8 + S9)$	CR8
X + 10	Verkoop in jaar 10 (S10)	Inzameling in jaar 10 (C10)	Inzamelingspercentage (CR10) = $3 \cdot C10 / (S8 + S9 + S10)$	CR9
X + 11	Enz.	Enz.	Enz.	CR10
Enz.				

(*) Jaar X is het jaar waarin de in artikel 23 bedoelde datum valt.

BIJLAGE II

**SYMBOLEN VOOR BATTERIJEN, ACCU'S EN BATTERIJPAKKEN MET HET OOG OP GESCHEIDEN
INZAMELING**

Voor de „gescheiden inzameling” van alle batterijen en accu's wordt het onderstaande symbool, een doorgestreepte vuilnisbak op wieltjes, gebruikt:

—

BIJLAGE III

GEDETAILEERDE VERWERKINGS- EN RECYCLINGVOORSCHRIFTEN

DEEL A: VERWERKING

1. De verwerking houdt minimaal de verwijdering in van alle vloeistoffen en zuren.
2. Verwerking en opslag, tijdelijke opslag daaronder begrepen, in verwerkingsfaciliteiten vinden plaats op locaties met ondoorlaatbare oppervlakken en passende weerbestendige afdekkingen of in hiertoe geschikte containers.

DEEL B: RECYCLING

3. In recyclingprocessen worden de volgende minimale recyclingsdoelstellingen bereikt:
 - a) recycling van 65 % van het gemiddelde gewicht van lood-zuur-batterijen en -accu's, met zo groot mogelijke recycling van het loodgehalte als technisch haalbaar met vermindering van buitensporige kosten;
 - b) recycling van 75 % van het gemiddelde gewicht van nikkel-cadmium-batterijen en -accu's, met zo groot mogelijke recycling van het cadmiumgehalte als technisch haalbaar met vermindering van buitensporige kosten; en
 - c) recycling van 50 % van het gemiddelde gewicht van andere afgedankte batterijen en accu's.
-

MOTIVERING VAN DE RAAD

I. INLEIDING

De Commissie heeft haar voorstel ⁽¹⁾ voor een nieuwe richtlijn inzake batterijen en accu's in november 2003 aangenomen.

Het Europees Parlement heeft in april 2004 zijn advies in eerste lezing aangenomen.

Het Comité van de Regio's heeft zijn advies in april 2004 aangenomen ⁽²⁾. Het Economisch en Sociaal Comité heeft zijn advies in april 2004 aangenomen ⁽³⁾.

De Raad heeft zijn gemeenschappelijk standpunt op 18 juli 2005 aangenomen.

II. DOELSTELLING

Overeenkomstig artikel 8 van Besluit nr. 1600/2002/EG van het Europees Parlement en de Raad van 22 juli 2002 tot vaststelling van het Zesde Milieuoactieprogramma van de Europese Gemeenschap ⁽⁴⁾, strekt de voorgestelde richtlijn ertoe:

- de verwijdering van afvalbatterijen en -accu's te beperken;
- het geproduceerde volume aan batterijen en accu's met gevaarlijke stoffen te verminderen; en
- meer afvalbatterijen en -accu's doen inzamelen en recyclen.

III. ANALYSE VAN HET GEMEENSCHAPPELIJK STANDPUNT

1. Algemeen

In het gemeenschappelijk standpunt zijn de meeste amendementen van de eerste lezing door het Europees Parlement verwerkt, letterlijk, gedeeltelijk of naar de geest ervan. Het behelst in het bijzonder wijzigingen van het oorspronkelijke Commissievoorstel waarbij de huidige beperkingen op het gebruik van zware metalen in batterijen en accu's worden aangescherpt, waarbij wordt voorzien in een toetsing om na te gaan of deze beperkingen moeten worden uitgebreid, waarbij de vereiste van de monitoring van vast stadsafval wordt geschrapt en de inzamelingsstreefcijfers worden gebaseerd op de verkoopcijfers uit het verleden.

Een aantal amendementen is er evenwel niet in overgenomen, omdat de Raad en de Commissie het erover eens zijn dat deze onnodig en/of niet wenselijk zijn. De Raad en de Commissie zijn het er in het bijzonder over eens over de volgende punten:

- amendement 9 is onaanvaardbaar, aangezien het strijdig zou zijn met Richtlijn 2002/96/EG betreffende afgedankte elektrische en elektronische apparatuur (de „AEEA-richtlijn”);
- de amendementen 2, 6, 18, 19, 41, 54, 63 en 65 zijn onnodig en kunnen voor verwarring zorgen of moeilijk worden uitgevoerd;
- de amendementen 39, 45, 77, 92 en 101 zijn onuitvoerbaar;
- de amendementen 32 en 55 behandelen aangelegenheden (statiegeldregelingen en de financiering van voorlichtingscampagnes) die niet op communautair niveau kunnen worden geregeld;
- de amendementen 25, 67 en 68 zijn onaanvaardbaar, omdat de voorgestelde richtlijn ongeschikt is voor het vaststellen van regels inzake brandstofcellen.

Het gemeenschappelijk standpunt omvat tevens een aantal andere wijzigingen dan die welke in het advies in eerste lezing van het Europees Parlement zijn opgenomen. In onderstaande punten worden de inhoudelijke wijzigingen besproken. Voorts zijn er redactionele wijzigingen die de tekst moeten verduidelijken of de algemene samenhang van de richtlijn moeten waarborgen.

⁽¹⁾ PB C 96 van 21.4.2004, blz. 29.

⁽²⁾ PB C 121 van 30 april 2004, blz. 35.

⁽³⁾ PB C 117 van 30.4.2004, blz. 5.

⁽⁴⁾ PB L 242 van 10.9.2002, blz. 1.

2. Voorwerp, werkingsfeer en definities (artikelen 1, 2 en 3)

Het gemeenschappelijk standpunt beantwoordt gedeeltelijk aan amendement 7 en amendement 8 van het Europees Parlement, in die zin dat overweging 4 een soortgelijke verklaring betreffende de doelstellingen van de richtlijn bevat.

Artikel 2 beantwoordt in grote lijnen aan amendement 10: het verduidelijkt dat de voorgestelde vrijstelling geldt voor batterijen en accu's voor militaire toepassingen en sluit batterijen en accu's die worden gebruikt in materieel dat is bestemd om de ruimte ingestuurd te worden, uit van de **werkingsfeer** van de richtlijn. De formulering van de vrijstelling voor batterijen en accu's voor militaire doeleinden strookt met artikel 296, lid 1, onder b), van het Verdrag.

Artikel 2 bepaalt voorts dat de richtlijn van toepassing is onverminderd Richtlijn 2000/53/EG betreffende autowrakken (de richtlijn autowrakken) en de AEEA-richtlijn.

De definities in artikel 3 stroken volledig met de amendementen 11, 12, 14, 16 en 21.

Net als in amendement 85, wordt er met de definities in het gemeenschappelijk standpunt naar gestreefd overlappingsen te vermijden tussen de definities van de drie typen batterijen en accu's (draagbare, industriële en autobatterijen en -accu's). Tevens zijn zij erop gericht ervoor te zorgen dat de definities samen alle batterijen en accu's omvatten. In het gemeenschappelijk standpunt is de categorie „draagbare batterij of accu” evenwel de spilcategorie in plaats van de categorie „industriële batterij of accu”. Het gemeenschappelijk standpunt vereenvoudigt voorts de definities door de voorbeelden van draagbare en industriële batterijen en accu's weg te laten. De overwegingen 8 en 9 bevatten thans uitgebreide lijsten van voorbeelden. Het gemeenschappelijk standpunt verduidelijkt voorts dat draagbare batterijen en accu's verzegeld moeten zijn.

De definitie van „producent” strookt gedeeltelijk met amendement 20, aangezien hij ook betrekking heeft op alle batterijen en accu's die in apparaten worden ingebouwd. De Raad heeft de definitie vereenvoudigd teneinde te waarborgen dat voor elke batterij die in een lidstaat in de handel wordt gebracht, gemakkelijk een producent in die lidstaat kan worden geïdentificeerd. Dit is nodig om het beginsel dat de producent verantwoordelijkheid draagt, effectief te kunnen toepassen.

Het gemeenschappelijk standpunt strookt niet met amendement 22. Het bevat niet langer een definitie van „gesloten-lussysteem”, aangezien dat begrip in de richtlijn niet meer wordt gebruikt. Andere bepalingen in het gemeenschappelijk standpunt houden echter wel rekening met de strekking van het amendement en verduidelijken dat onafhankelijke derden ook batterijen en accu's voor recycling kunnen inzamelen.

In vergelijking met het oorspronkelijke Commissievoorstel bevat het gemeenschappelijk standpunt drie nieuwe definities ter verduidelijking van de betekenis van „in de handel brengen”, „economische actoren” en „draadloos elektrisch gereedschap”.

3. Zware metalen (artikel 4)

Het gemeenschappelijk standpunt beantwoordt gedeeltelijk aan amendement 23 en amendement 82 van het Europees Parlement: het voorziet in een verbod op het gebruik van cadmium, met enkele vrijstellingen, alsmede in een toetsing waarbij wordt nagegaan of het verbod moet worden uitgebreid. Het verbod op het gebruik van cadmium zou aanvankelijk niet gelden voor draadloze elektrische gereedschappen. Er zijn geen beperkingen op het gebruik van lood. Voorts zou de specifieke toetsing als bedoeld in artikel 4 uitsluitend gelden voor draadloze elektrische gereedschappen (hoewel volgens artikel 20, lid 2, onder a), ook moet worden nagegaan of verdere beperkingen van het gebruik van zware metalen algemeen gezien wenselijk zijn).

Het gemeenschappelijk standpunt bevat bijgevolg geen vereisten inzake de monitoring van vast stadsafval door de lidstaten. Dit beantwoordt aan amendement 1 en amendement 26.

4. Inzameling (artikelen 6 tot en met 9 en bijlage I)

Artikel 6 van het gemeenschappelijk standpunt omschrijft de overkoepelende doelstelling (afvalbatterijen en -accu's zoveel mogelijk afzonderlijk inzamelen en de verwijdering ervan tot een minimum beperken). Dit vervangt het concept van het gesloten-lussysteem van het oorspronkelijke Commissievoorstel. Het gemeenschappelijk standpunt spoort derhalve niet met amendement 27 van het Europees Parlement.

Artikel 7 verduidelijkt de minimumvereisten voor inzamelingsystemen voor batterijen en accu's alsmede de speelruimte die de lidstaten kunnen gebruiken om rekening te houden met nationale omstandigheden en bestaande regelingen. De inzamelpunten worden bij dit artikel vrijgesteld van de voorschriften voor vergunningen. Het beantwoordt aan de doelstellingen van amendement 28, de amendementen 108 en 30, en de amendementen 51 en 109, maar niet aan die van de amendementen 29 en 47 (aangezien niet kan worden afgedwongen dat eindgebruikers gebruikmaken van de inzamelingsfaciliteiten).

Artikel 9 stelt inzamelingsstreefcijfers vast en voorziet in een algemene bevoegdheid om via de comitéprocedure overgangsregelingen in te stellen. (Dit vervangt de tamelijk ingewikkelde voorschriften voor afwijkingen en aanpassingen van de inzamelingsstreefcijfers van artikel 14 van het oorspronkelijke Commissievoorstel.) Het artikel beantwoordt gedeeltelijk aan de amendementen 34 tot en met 37, en strookt met de doelstellingen van amendement 66 en de amendementen 69 tot en met 76: er worden inzamelingsstreefcijfers vastgesteld op basis van de verkoopcijfers, er is geen specifiek inzamelingsstreefcijfer voor nikkel-cadmiumbatterijen en de procedure voor afwijkingen is transparanter.

De lidstaten dienen ervoor te zorgen dat zij vier jaar na de omzetting van de richtlijn een inzamelingscijfer bereiken dat overeenstemt met 25 % van de verkoopcijfers. Het inzamelingscijfer zou acht jaar na de omzetting stijgen tot 45 %. Om ervoor te zorgen dat voor iedereen gelijke voorwaarden gelden, zou via de comitéprocedure een gemeenschappelijke methode voor de berekening van de verkoopcijfers worden ingesteld. De tabel in bijlage I verduidelijkt welke berekeningen de lidstaten moeten maken en wanneer en hoe ze dat moeten doen.

5. Behandeling, recycling en verwijdering (artikelen 10 tot en met 12 en bijlage III)

Het gemeenschappelijk standpunt herschikt de bepalingen inzake behandeling, recycling en verwijdering, in het bijzonder door gedetailleerde voorschriften en recyclingstreefcijfers over te brengen naar een nieuwe bijlage III. Dit is aangewezen omdat de gedetailleerde voorschriften en de streefcijfers dan via de comitéprocedure kunnen worden aangepast aan de wetenschappelijke en technische ontwikkelingen.

De bepalingen inzake de werkingssfeer, de terminologie en de comitéprocedure van artikel 10 stroken in grote lijnen met de amendementen 43, 99 en 100 van het Europees Parlement. Het gemeenschappelijk standpunt beantwoordt tevens gedeeltelijk aan de amendementen 38 en 120 en de amendementen 40 en 95: de overwegingen verduidelijken de betekenis van de beste beschikbare technieken, er zijn gemeenschappelijke bepalingen voor behandeling en recycling opgenomen en bijlage III vereist dat een zo groot mogelijke recycling van cadmium en lood plaatsvindt als technisch haalbaar is zonder buitensporige kosten.

Het gemeenschappelijk standpunt verduidelijkt bovendien dat het verbod op het verwijderen van industriële en autobatterijen en -accu's in stortplaatsen uitsluitend geldt voor gehele batterijen en niet voor resten. Onder bepaalde omstandigheden mogen ingezamelde draagbare batterijen die zware metalen bevatten, worden verwijderd als onderdeel van een strategie om het gebruik van zware metalen geleidelijk af te bouwen of wanneer geen leefbare eindmarkt voorhanden is, wat gedeeltelijk strookt met amendement 33. Het recyclingstreefcijfer voor andere batterijen en accu's dan nikkel-cadmium- en lood-zuur-batterijen wordt verlaagd van 55 % naar 50 %.

6. Financiering (artikelen 13 tot en met 15)

Het gemeenschappelijk standpunt wil verduidelijken hoever de financiële verantwoordelijkheid van de producenten van batterijen strekt. Het bepaalt in het bijzonder dat geen dubbele kosten mogen worden aangerekend aan producenten die tevens bijdragen tot regelingen welke uit hoofde van de richtlijn autowrakken en de AEEA-richtlijn zijn ingesteld. Aangezien het gemeenschappelijk standpunt er naar streeft dubluures tussen de verschillende regelingen te voorkomen, beantwoordt het aan de strekking van amendement 46 van het Europees Parlement. Het beantwoordt tevens aan de amendementen 44 en 112, aangezien het uitdrukkelijk bepaalt dat de producenten de inzamelingskosten dienen te financieren en dat de kosten voor eindgebruikers niet afzonderlijk mogen worden vermeld.

Het gemeenschappelijk standpunt bevat uitsluitend minimumvereisten, om ruimte te laten voor nationale regelingen. Er zijn geen uitdrukkelijke bepalingen betreffende historisch afval. Het gemeenschappelijk standpunt beantwoordt bijgevolg niet aan de amendementen 48, 49, 50 en 103. Artikel 13 geldt evenwel voor alle batterijen die na omzetting van de richtlijn als afvalstof gelden, ongeacht wanneer ze in de handel werden gebracht.

Om voor bijkomende flexibiliteit te zorgen, voorziet artikel 15 voor kleine producenten in *de minimis*-regels die via de comitéprocedure kunnen worden vastgesteld indien de toepassing van de regels inzake de verantwoordelijkheid van de producenten praktische problemen veroorzaakt voor producenten die zeer kleine hoeveelheden batterijen of accu's behandelen.

7. Informatie voor de eindgebruikers (artikel 17 en artikel 18 en bijlage II)

Het gemeenschappelijk standpunt brengt geen grote wijzigingen aan in de bepalingen betreffende de informatie voor eindgebruikers, behalve om geheel of gedeeltelijk uitvoering te geven aan de amendementen 4, 52, 53, 56, 57, 59 tot en met 62, 64 en 78 tot en met 81 van het Europees Parlement. De amendementen 5 en 58 zijn niet in aanmerking genomen, omdat de Raad het niet aangewezen vindt te bepalen dat de etikettering de capaciteit van batterijen en accu's dient te vermelden.

8. Verslaglegging en toetsing (artikel 19 en artikel 20)

Het gemeenschappelijk standpunt splitst de vereisten betreffende verslaglegging en toetsing. De richtlijn voorziet bijgevolg in regelmatige verslaglegging over de uitvoering van de richtlijn, maar slechts in één algemene toetsing.

9. Diversen

Voorts wordt over het gemeenschappelijk standpunt nog het volgende opgemerkt:

- in plaats van de algemene en niet afdwingbare aansporingen om de milieuprestaties te verbeteren in artikel 5 en artikel 17 van het oorspronkelijke Commissievoorstel, bevat het gemeenschappelijk standpunt concrete verslagleggingsvereisten in artikel 19, lid 3, en een algemene aanmoediging in de preambule (wat gedeeltelijk beantwoordt aan amendement 24 van het Europees Parlement);
- het gemeenschappelijk standpunt verschuift de datum van omzetting naar een iets latere datum (artikel 23); en
- het beperkt het toepassingsgebied van vrijwillige overeenkomsten tot inzamelingsystemen, uitvoer en informatie voor de eindgebruikers (artikel 24).

IV. CONCLUSIE

De Raad is ervan overtuigd dat het gemeenschappelijk standpunt een evenwichtig pakket van maatregelen bevat dat zal bijdragen tot de bescherming van het milieu zonder onredelijke sociale of economische kosten te met zich mee te brengen. De Raad zou met het Europees Parlement graag een opbouwend debat aangaan met het oog op een spoedige aanneming van de richtlijn.

GEMEENSCHAPPELIJK STANDPUNT (EG) Nr. 31/2005

door de Raad vastgesteld op 18 juli 2005

met het oog op de aanneming van Verordening (EG) nr. /2005 van het Europees Parlement en de Raad van ... betreffende de toepassing van de bepalingen van het Verdrag van Århus betreffende toegang tot informatie, inspraak bij besluitvorming en toegang tot de rechter inzake milieuaangelegenheden op de communautaire instellingen en organen

(2005/C 264 E/02)

HET EUROPEES PARLEMENT EN DE RAAD VAN DE EUROPESE UNIE,

Gelet op het Verdrag tot oprichting van de Europese Gemeenschap, en met name op artikel 175, lid 1,

Gezien het voorstel van de Commissie,

Gezien het advies van het Europees Economisch en Sociaal Comité ⁽¹⁾,

Na raadpleging van het Comité van de Regio's,

Handelend volgens de procedure van artikel 251 van het Verdrag ⁽²⁾,

Overwegende hetgeen volgt:

- (1) De communautaire milieuwetgeving beoogt onder meer bij te dragen tot het behoud, de bescherming en de verbetering van de kwaliteit van het milieu en de bescherming van de menselijke gezondheid.
- (2) Het Zesde Milieuactieprogramma van de Europese Gemeenschap ⁽³⁾ legt de nadruk op het belang van het verstrekken van adequate milieu-informatie en het bieden van reële mogelijkheden tot inspraak in de besluitvorming op milieugebied, zodat de verantwoordingsplicht voor en transparantie van de besluitvorming worden vergroot en een bijdrage wordt geleverd tot de bewustmaking van en steun voor de genomen besluiten. Voorts spoort het, net als de voorgaande milieuactieprogramma's ⁽⁴⁾, aan tot een effectievere uitvoering en toepassing van de communautaire wetgeving betreffende milieubescherming, met inbegrip van de handhaving van de communautaire regelgeving en het optreden tegen inbreuken op de communautaire milieuwetgeving.
- (3) De Gemeenschap heeft op 25 juni 1998 het Verdrag betreffende toegang tot informatie, inspraak bij besluitvorming en toegang tot de rechter inzake milieuaangelegenheden van de VN/ECE (hierna „het Verdrag van Århus” genoemd) ondertekend. De Gemeenschap heeft het Verdrag van Århus op 17 februari 2005 goedgekeurd. De bepalingen van het Gemeenschapsrecht dienen met dat verdrag in overeenstemming te zijn.

⁽¹⁾ PB C 117 van 30.4.2004, blz. 52.

⁽²⁾ Advies van het Europees Parlement van 31 maart 2004 (PB C 123 E van 29.4.2004, blz. 612), gemeenschappelijk standpunt van de Raad van 18 juli 2005 en standpunt van het Europees Parlement van (nog niet bekendgemaakt in het Publicatieblad).

⁽³⁾ Besluit nr. 1600/2002/EG van het Europees Parlement en de Raad van 22 juli 2002 tot vaststelling van het Zesde Milieuactieprogramma van de Europese Gemeenschap (PB L 242 van 10.9.2002, blz. 1).

⁽⁴⁾ Vierde Milieuactieprogramma van de Gemeenschap (PB C 328 van 7.12.1987, blz. 1). Vijfde Milieuactieprogramma van de Gemeenschap (PB C 138 van 17.5.1993, blz. 1).

(4) De Gemeenschap heeft reeds wetgeving aangenomen, deze evolueert en draagt bij tot de verwezenlijking van de doelstellingen van het Verdrag van Århus. Er dienen voorzieningen te worden getroffen om de eisen van het verdrag van toepassing te maken op de communautaire instellingen en organen.

(5) Het is passend om de drie pijlers van het Verdrag van Århus, te weten toegang tot informatie, inspraak bij besluitvorming en toegang tot de rechter inzake milieuaangelegenheden, via één wetgevingsbesluit te regelen en gemeenschappelijke bepalingen inzake doelstellingen en definities vast te stellen. Dit draagt bij tot een stroomlijning van de wetgeving en meer transparantie van de uitvoeringsmaatregelen die met betrekking tot de communautaire instellingen en organen worden genomen.

(6) In beginsel gelden de krachtens de drie pijlers van het Verdrag van Århus gewaarborgde rechten zonder onderscheid op basis van staatsburgerschap, nationaliteit of woonplaats.

(7) Het Verdrag van Århus geeft een ruime omschrijving van „overheidsinstanties” omdat de basisidee is dat overall waar openbaar gezag wordt uitgeoefend, rechten dienen te gelden voor individuele personen en hun organisaties. Het is derhalve noodzakelijk de communautaire instellingen en organen die onder deze verordening vallen, op eenzelfde ruime en functionele manier te definiëren. Overeenkomstig het Verdrag van Århus kunnen communautaire instellingen en organen van het toepassingsgebied van het verdrag worden uitgesloten wanneer zij in een rechterlijke of wetgevende hoedanigheid optreden. Ter wille van de samenhang met Verordening (EG) nr. 1049/2001 van het Europees Parlement en de Raad van 30 mei 2001 inzake de toegang van het publiek tot documenten van het Europees Parlement, de Raad en de Commissie ⁽⁵⁾, zijn de bepalingen inzake toegang tot milieu-informatie evenwel van toepassing op communautaire instellingen en organen wanneer zij in een wetgevende hoedanigheid optreden.

⁽⁵⁾ PB L 145 van 31.5.2001, blz. 43.

- (8) De definitie van milieu-informatie in deze verordening omvat informatie in ongeacht welke vorm over de toestand van het milieu. Deze definitie, die afgestemd is op die van Richtlijn 2003/4/EG van het Europees Parlement en de Raad van 28 januari 2003 inzake de toegang van het publiek tot milieu-informatie⁽¹⁾, heeft dezelfde inhoud als de definitie die in het Verdrag van Aarhus wordt gehanteerd. De definitie van „document” in Verordening (EG) nr. 1049/2001 omvat ook milieu-informatie als omschreven in de onderhavige verordening.
- (9) Het is passend dat in deze verordening een definitie wordt gegeven van „plannen en programma's” die rekening houdt met de bepalingen van het Verdrag van Aarhus, die ook strookt met de aanpak die ten aanzien van de verplichtingen van de lidstaten krachtens de vigerende EG-wetgeving wordt gehanteerd. Bij de definitie van „plannen en programma's betreffende het milieu” moet rekening worden gehouden met hun bijdrage tot, of vermoedelijk significant effect op, het bereiken van de doelstellingen van het communautaire milieubeleid. Het Zesde Milieuactieprogramma van de Europese Gemeenschap stelt de doelstellingen van het communautaire milieubeleid en de acties die voor het bereiken van die doelstellingen worden gepland, vast voor de periode van 10 jaar die ingaat op 22 juli 2002. Na het verstrijken van deze periode dient een volgend milieuactieprogramma te worden vastgesteld.
- (10) Aangezien het milieurecht aan voortdurende evolutie onderhevig is, dient in de definitie van „milieurecht” te worden verwezen naar de doelstellingen van het communautaire milieubeleid die in het Verdrag zijn uiteengezet.
- (11) Administratieve handelingen van individuele strekking die juridisch bindende en externe werking hebben, moeten aan een interne herziening kunnen worden onderworpen. Eenzelfde regeling dient te gelden voor nalatigheden in gevallen waarin krachtens het milieurecht een verplichting tot het stellen van een administratieve handeling bestaat. Aangezien besluiten die worden genomen door een communautaire instelling of een communautair orgaan, optredend in een rechterlijke of wetgevende hoedanigheid, kunnen worden uitgesloten, dient hetzelfde te gelden voor andere onderzoekprocedures waarbij de communautaire instelling of het communautaire orgaan uit hoofde van bepalingen van het Verdrag als administratief toezichtsorgaan optreedt.
- (12) Het Verdrag van Aarhus schrijft voor dat het publiek toegang wordt verleend tot milieu-informatie, hetzij op verzoek, hetzij door de actieve verspreiding van informatie door de autoriteiten waarop het verdrag van toepassing is. Verordening (EG) nr. 1049/2001 is van toepassing op het Europees Parlement, de Raad en de Commissie alsmede op bij communautair besluit ingestelde agentschappen en soortgelijke organen. Zij stelt ten aanzien van deze instellingen regels vast die grotendeels in overeenstemming zijn met de regels van het Verdrag van Aarhus. Het is noodzakelijk het toepassingsgebied van Verordening (EG) nr. 1049/2001 uit te breiden tot alle andere communautaire instellingen en organen.
- (13) Waar het Verdrag van Aarhus bepalingen bevat die niet of slechts gedeeltelijk voorkomen in Verordening (EG) nr. 1049/2001, is het nodig hierin te voorzien, met name ten aanzien van de verzameling en verspreiding van milieu-informatie.
- (14) Milieu-informatie van goede kwaliteit is essentieel, wil het recht van het publiek op toegang tot milieu-informatie daadwerkelijk kunnen worden uitgeoefend. Daarom is het passend regels in te voeren die de communautaire instellingen en organen ertoe verplichten die kwaliteit te waarborgen.
- (15) Waar Verordening (EG) nr. 1049/2001 in uitzonderingen voorziet, dienen deze van overeenkomstige toepassing te zijn op verzoeken om toegang tot milieu-informatie uit hoofde van de onderhavige verordening. De gronden voor weigering met betrekking tot de toegang tot milieu-informatie moeten in beperkende zin worden uitgelegd, waarbij rekening wordt gehouden met het met de openbaarmaking gediende openbaar belang, alsmede met de vraag of de gevraagde informatie betrekking heeft op emissies in het milieu. De woorden „commerciële belangen” hebben betrekking op overeenkomsten ter bescherming van geheime informatie welke zijn gesloten door instellingen of organen die optreden in de hoedanigheid van bankinstelling.
- (16) Bij Beschikking nr. 2119/98/EG van het Europees Parlement en de Raad van 24 september 1998 tot oprichting van een netwerk voor epidemiologische surveillance en beheersing van overdraagbare ziekten in de Europese Gemeenschap⁽²⁾ is reeds een de gehele Gemeenschap bestrijkend netwerk ingesteld ter bevordering van samenwerking en coördinatie tussen de lidstaten, met bijstand van de Commissie, met het oog op de verbetering van de preventie en beheersing van een aantal overdraagbare ziekten in de Gemeenschap. Besluit nr. 1786/2002/EG van het Europees Parlement en de Raad van 23 september 2002⁽³⁾ voorziet in een communautair actieprogramma op het gebied van de volksgezondheid dat een aanvulling vormt op het beleid van de lidstaten. Een aantal elementen van dit programma, zoals de verbetering van kennis en informatie voor de ontwikkeling van de volksgezondheid en een versterking van de mogelijkheden om snel en op gecoördineerde wijze te reageren op bedreigingen voor de volksgezondheid, zijn doelstellingen die eveneens volledig in overeenstemming zijn met de eisen van het Verdrag van Aarhus. De onderhavige verordening laat Beschikking nr. 2119/98/EG en Besluit nr. 1786/2002/EG derhalve onverlet.

(1) PB L 41 van 14.2.2003, blz. 26.

(2) PB L 268 van 3.10.1998, blz. 1. Besluit laatstelijk gewijzigd bij Verordening (EG) nr. 1882/2003 (PB L 284 van 31.10.2003, blz. 1).

(3) PB L 271 van 9.10.2002, blz. 1. Besluit gewijzigd bij Besluit nr. 786/2004/EG (PB L 138 van 30.4.2004, blz. 7).

(17) Het Verdrag van Århus schrijft voor dat de partijen voorzieningen treffen voor inspraak voor het publiek gedurende de voorbereiding van plannen en programma's betrekking hebbende op het milieu. Deze voorzieningen moeten redelijke termijnen bevatten voor het informeren van het publiek over de milieubesluitvorming in kwestie. Wil inspraak doeltreffend zijn, dan moet zij in een vroeg stadium plaatsvinden wanneer alle opties open zijn. Communautaire instellingen en organen dienen, wanneer zij bepalingen inzake inspraak voor het publiek vaststellen, het publiek aan te wijzen dat inspraak heeft.

(18) Artikel 9, lid 3, van het Verdrag van Århus voorziet in toegang tot rechterlijke of andere herzieningsprocedures om handelingen en nalatigheden van particulieren en overheidsinstanties te betwisten die strijdig zijn met bepalingen van het milieurecht. Er moeten bepalingen inzake toegang tot de rechter worden ingevoerd op een wijze die verenigbaar is met het EG-Verdrag. In dit verband is het passend dat in deze verordening alleen handelingen en nalatigheden van overheidsinstanties aan de orde zijn.

(19) Om adequate en effectieve rechtsmiddelen te verzekeren, met inbegrip van die voor het Hof van Justitie van de Europese Gemeenschappen uit hoofde van de desbetreffende bepalingen van het EG-Verdrag, is het passend dat de communautaire instelling of het communautaire orgaan aan de bron van de aan te vechten handeling of die/dat, in geval van een vermeende administratieve nalatigheid, nagelaten heeft te handelen, de gelegenheid krijgt haar/zijn vroegere beslissing te herroepen, dan wel te handelen, in geval van een nalatigheid.

(20) Niet-gouvernementele organisaties die actief zijn op het gebied van milieubescherming en die aan bepaalde criteria voldoen welke met name garanderen dat zij onafhankelijke organisaties zijn wier hoofddoelstelling het bevorderen van de milieubescherming is, moeten gerechtigd zijn om op communautair niveau een verzoek tot interne herziening in te dienen, met het oog op de heroverweging door de communautaire instelling of het communautaire orgaan in kwestie van besluiten die zijn genomen met betrekking tot het milieurecht, alsmede van het nalaten van een dergelijke instelling of een dergelijk orgaan om een besluit met betrekking tot het milieurecht te nemen.

(21) Wanneer het voorafgaand verzoek tot interne herziening geen resultaat oplevert, mogen de betrokken niet-gouvernementele organisaties een procedure voor het Hof van Justitie inleiden overeenkomstig de desbetreffende bepalingen van het Verdrag.

(22) Deze verordening eerbiedigt de grondrechten en neemt de beginselen in acht die in artikel 6 van het Verdrag

betreffende de Europese Unie zijn erkend en die in het Handvest van de grondrechten van de Europese Unie zijn weergegeven, met name in artikel 37,

HEBBEN DE VOLGENDE VERORDENING VASTGESTELD:

TITEL I

ALGEMENE BEPALINGEN

Artikel 1

Doel

1. Doel van deze verordening is het leveren van een bijdrage aan de uitvoering van de verplichtingen die voortvloeien uit het Verdrag betreffende toegang tot informatie, inspraak bij besluitvorming en toegang tot de rechter inzake milieuaangelegenheden van de VN/ECE, hierna het Verdrag van Århus genoemd, middels het vaststellen van regels voor de toepassing van het Verdrag van Århus op de communautaire instellingen en organen, met name door:

- a) recht van toegang te garanderen tot milieu-informatie die door communautaire instellingen of organen is ontvangen of opgesteld en die bij hen berust, en de voorwaarden, grondregels en praktische regelingen voor de uitoefening van dat recht vast te stellen;
- b) ervoor te zorgen dat milieu-informatie geleidelijk beschikbaar wordt gesteld en onder het publiek wordt verspreid, om te bereiken dat deze milieu-informatie op de breedst mogelijke basis systematisch ter beschikking komt van en verspreid wordt onder het publiek. Daartoe zal in het bijzonder het gebruik van telecommunicatie via de computer en/of elektronische technologie, indien beschikbaar, worden bevorderd;
- c) te voorzien in inspraak voor het publiek ten aanzien van plannen en programma's betreffende het milieu;
- d) op communautair niveau toegang tot de rechter te verlenen in milieuaangelegenheden, overeenkomstig de in deze verordening vastgestelde voorwaarden.

2. Bij de toepassing van deze verordening trachten de communautaire instellingen en organen het publiek zo goed mogelijk van advies te dienen en bij te staan ten aanzien van de toegang tot informatie, de inspraak bij de besluitvorming en de toegang tot de rechter inzake milieuaangelegenheden.

Artikel 2

Definities

1. In deze verordening wordt verstaan onder:

- a) „aanvrager”: elke natuurlijke of rechtspersoon die om milieu-informatie verzoekt;

- b) „publiek”: een of meer natuurlijke of rechtspersonen en verenigingen, organisaties of groepen van dergelijke personen;
- c) „communautaire instelling of communautair orgaan”: alle openbare instellingen, organen, bureaus of agentschappen die krachtens of op basis van het Verdrag zijn ingesteld, uitgezonderd wanneer zij in een rechterlijke of wetgevende hoedanigheid optreden. De bepalingen van Titel II zijn evenwel van toepassing wanneer de communautaire instelling of het communautaire orgaan in een wetgevende hoedanigheid optreedt;
- d) „milieu-informatie”: alle informatie in geschreven, visuele, auditieve, elektronische of enige andere materiële vorm over:
- i) de toestand van elementen van het milieu, zoals lucht en atmosfeer, water, bodem, land, landschap en natuurgebieden met inbegrip van vochtige biotopen, kust- en zeegebieden, biologische diversiteit en haar componenten, met inbegrip van genetisch gemodificeerde organismen, en de interactie tussen deze elementen;
 - ii) factoren, zoals stoffen, energie, geluid, straling of afval, met inbegrip van radioactief afval, emissies, lozingen en ander vrijkomen in het milieu die de onder i) bedoelde elementen van het milieu aantasten of waarschijnlijk aantasten;
 - iii) maatregelen (met inbegrip van bestuurlijke maatregelen), zoals beleidslijnen, wetgeving, plannen, programma's, milieuovereenkomsten en activiteiten die op de onder i) en ii) bedoelde elementen en factoren van het milieu een uitwerking hebben of kunnen hebben, alsmede maatregelen of activiteiten ter bescherming van die elementen;
- iv) verslagen over de toepassing van de milieuwetgeving;
- v) kosten-baten- en andere economische analyses en veronderstellingen die worden gebruikt in het kader van de onder iii) bedoelde maatregelen en activiteiten, en
- vi) de toestand van de menselijke gezondheid en veiligheid, met inbegrip van de verontreiniging van de voedselketen, indien van toepassing, de menselijke levensomstandigheden, cultureel waardevolle gebieden en bouwwerken, voorzover zij worden of kunnen worden aangetast door de onder i) bedoelde toestand van elementen van het milieu of, via die elementen, door eender welke van de zaken vermeld onder ii) of iii);
- e) „plannen en programma's betreffende het milieu”: plannen en programma's:
- i) die door een communautaire instelling of communautair orgaan worden voorbereid en, indien van toepassing, aangenomen;
 - ii) die krachtens wetgevende, regelgevende of bestuurlijke bepalingen vereist zijn, en
 - iii) die bijdragen tot, of significante gevolgen kunnen hebben voor, het bereiken van de doelstellingen van het communautaire milieubeleid zoals vastgesteld bij het Zesde Milieuactieprogramma van de Europese Gemeenschap of enig later algemeen milieuactieprogramma.
- Algemene milieuactieprogramma's worden eveneens als plannen en programma's betreffende het milieu aangemerkt.
- Deze definitie bestrijkt niet financierings-, bank- of begrotingsplannen en -programma's, meer bepaald de plannen en programma's die betrekking hebben op de voorgestelde jaarlijkse begrotingen of die aangeven hoe bepaalde projecten of activiteiten gefinancierd moeten worden, interne werkprogramma's van een communautaire instelling of communautair orgaan, en noodplannen en -programma's met als enig doel civiele bescherming;
- f) „milieurecht”: communautaire wetgeving die, ongeacht de rechtsgrond, bijdraagt tot het nastreven van de doelstellingen van het communautaire milieubeleid volgens het Verdrag: behoud, bescherming en verbetering van de kwaliteit van het milieu, bescherming van de gezondheid van de mens, behoedzaam en rationeel gebruik van natuurlijke hulpbronnen, bevordering op internationaal vlak van maatregelen om het hoofd te bieden aan regionale of mondiale milieuproblemen;
- g) „administratieve handeling”: elke onder het milieurecht vallende en door een communautaire instelling of communautair orgaan genomen maatregel van een individuele strekking die juridisch bindende en externe werking heeft;
- h) „administratieve nalatigheid”: elk geval waarbij een communautaire instelling of communautair orgaan verzuimt een administratieve handeling als omschreven onder g) te stellen.
2. Administratieve handelingen en administratieve nalatigheden omvatten niet de maatregelen of nalatigheden van een communautaire instelling of communautair orgaan optredend in de hoedanigheid van administratief toezichtsorgaan, bijvoorbeeld in het kader van:
- a) de artikelen 81, 82, 86 en 87 van het Verdrag (regels betreffende de mededinging);
 - b) de artikelen 226 en 228 van het Verdrag (inbreukprocedure);
 - c) artikel 195 van het Verdrag (optreden van de ombudsman);
 - d) artikel 280 van het Verdrag (optreden van het Europees Bureau voor fraudebestrijding).

TITEL II

TOEGANG TOT MILIEU-INFORMATIE*Artikel 3***Toepassing van Verordening (EG) nr. 1049/2001**

Verordening (EG) nr. 1049/2001 is van toepassing op ieder verzoek van een aanvrager om toegang tot milieu-informatie waarover communautaire instellingen en organen beschikken, zonder onderscheid op basis van staatsburgerschap, nationaliteit of woonplaats en, in het geval van een rechtspersoon, zonder discriminatie op grond van de plaats van de statutaire zetel of een feitelijk middelpunt van de activiteiten.

Voor de toepassing van deze verordening wordt „instelling” in Verordening (EG) nr. 1049/2001 gelezen als „communautaire instelling of communautair orgaan”.

*Artikel 4***Verzameling en verspreiding van milieu-informatie**

1. De communautaire instellingen en organen ordenen de milieu-informatie die voor hun functies relevant is en waarover zij beschikken, met het oog op de actieve en systematische verspreiding ervan onder het publiek, in het bijzonder door middel van computertelecommunicatie- en/of elektronische technologie overeenkomstig artikel 11, leden 1 en 2, en artikel 12 van Verordening (EG) nr. 1049/2001. Zij zorgen ervoor dat deze milieu-informatie geleidelijk beschikbaar komt in elektronische gegevensbanken die voor het publiek makkelijk toegankelijk zijn via openbare telecommunicatienetwerken. Te dien einde brengen zij de milieu-informatie die bij hen berust onder in gegevensbanken en voorzien deze van zoekfuncties en andere vormen van programmatuur die het publiek kunnen helpen om de informatie die het verlangt, op te sporen.

De door middel van computertelecommunicatie en/of elektronische technologie beschikbaar gestelde informatie behoeft geen informatie te omvatten die vóór de inwerkingtreding van deze verordening is verzameld, tenzij deze reeds in elektronische vorm beschikbaar is.

De communautaire instellingen en organen leveren alle redelijke inspanningen om milieu-informatie waarover zij beschikken, te bewaren in vormen of formaten die gemakkelijk reproduceerbaar zijn en toegankelijk zijn via computertelecommunicatiemiddelen of andere elektronische middelen.

2. De milieu-informatie die toegankelijk wordt gemaakt en wordt verspreid wordt op passende wijze bijgewerkt. Naast de in artikel 12, leden 2 en 3, en artikel 13, leden 1 en 2, van Verordening (EG) nr. 1049/2001 vermelde documenten dienen de gegevensbanken of registers de volgende informatie te bevatten:

a) teksten van internationale verdragen, conventies of overeenkomsten en van communautaire wetgeving inzake of in verband met het milieu en van beleidsmaatregelen, plannen en programma's betreffende het milieu;

b) voortgangsrapporten over de uitvoering van de onder a) genoemde onderwerpen, indien deze door communautaire instellingen of organen worden opgesteld of in elektronische vorm bewaard;

c) rapporten over de toestand van het milieu zoals bedoeld in lid 4;

d) gegevens of samenvattingen van gegevens afkomstig van de monitoring van activiteiten die voor het milieu gevolgen hebben of waarschijnlijk zullen hebben;

e) vergunningen die belangrijke gevolgen hebben voor het milieu, alsmede milieuovereenkomsten of een verwijzing naar de plaats waar die informatie kan worden opgevraagd of gevonden;

f) milieu-effectstudies en risico-beoordelingen met betrekking tot milieuelementen of een verwijzing naar de plaats waar die informatie kan worden opgevraagd of gevonden.

3. Waar passend kunnen de communautaire instellingen en organen aan de voorschriften van de leden 1 en 2 voldoen door links te creëren naar internetsites waar de informatie kan worden gevonden.

4. De Commissie zorgt ervoor dat met regelmatige tussenpozen van ten hoogste vier jaar een rapport over de toestand van het milieu, met inbegrip van informatie over de kwaliteit van en de druk op het milieu, wordt gepubliceerd en verspreid.

*Artikel 5***Kwaliteit van de milieu-informatie**

1. De communautaire instellingen en organen zorgen er in de mate van het mogelijke voor dat de door hen samengestelde informatie actueel, nauwkeurig en vergelijkbaar is.

2. De communautaire instellingen en organen stellen de aanvrager op zijn verzoek in kennis van de plaats waar informatie kan worden gevonden over de meetmethodes die zijn gebruikt bij het verzamelen van de informatie, inclusief de methodes voor analyse, monsterneming en voorbehandeling van de monsters, indien deze voorhanden is, of verwijzen naar een gebruikte standaardprocedure.

*Artikel 6***Toepassing van uitzonderingen met betrekking tot verzoeken om toegang tot milieu-informatie**

1. Met betrekking tot artikel 4, lid 2, eerste streepje, van Verordening (EG) nr. 1049/2001, wordt een hoger openbaar belang geacht openbaarmaking te gebieden indien de gevraagde informatie betrekking heeft op uitstoot in het milieu. Wat betreft de overige uitzonderingen krachtens artikel 4, leden 2 en 3, van Verordening (EG) nr. 1049/2001, wordt bij het beoordelen of een hoger openbaar belang openbaarmaking gebiedt, bijzonder belang gehecht aan het feit dat de gevraagde informatie betrekking heeft op uitstoot in het milieu.

2. Naast de uitzonderingen in artikel 4 van Verordening (EG) nr. 1049/2001, kunnen de communautaire instellingen en organen toegang tot milieu-informatie weigeren wanneer de openbaarmaking van de informatie afbreuk doet aan de bescherming van het milieu waarop die informatie betrekking heeft, zoals bijvoorbeeld de broedplaatsen van zeldzame soorten.

3. Indien een communautaire instelling of een communautair orgaan milieu-informatie heeft die afkomstig is van een lidstaat, overlegt de instelling of het orgaan met die lidstaat en past de toepasselijke uitzonderingen krachtens het Gemeenschapsrecht toe. De instelling of het orgaan in kwestie verstrekt de informatie indien er geen uitzondering geldt.

Artikel 7

Verzoeken om toegang tot milieu-informatie die niet bij een communautaire instelling of een communautair orgaan berust

Wanneer een communautaire instelling of een communautair orgaan een verzoek om toegang tot milieu-informatie ontvangt en deze informatie niet bij die communautaire instelling of communautair orgaan berust, laat de instelling of het orgaan de aanvrager zo snel mogelijk weten bij welke communautaire instelling, communautair orgaan of overheidsinstantie in de zin van Richtlijn 2003/4/EG volgens de instelling of het orgaan de gevraagde informatie kan worden opgevraagd, of stuurt de instelling of het orgaan het verzoek door aan de betrokken communautaire instelling, het betrokken communautair orgaan of de betrokken overheidsinstantie en stelt zij de aanvrager hiervan in kennis.

Artikel 8

Samenwerking

De communautaire instellingen en organen werken in het geval van een onmiddellijke bedreiging van de menselijke gezondheid of het milieu, hetzij veroorzaakt door menselijke activiteiten hetzij ten gevolge van natuurlijke oorzaken, op verzoek van overheidsinstanties in de zin van Richtlijn 2003/4/EG met die instanties in staat te stellen, onmiddellijk en terstond onder het publiek dat getroffen kan worden alle milieu-informatie te verspreiden die het publiek in staat kan stellen maatregelen te nemen om de uit de bedreiging voortvloeiende schade te voorkomen of te beperken, voorzover deze informatie berust bij de communautaire instellingen en organen en/of de bedoelde overheidsinstanties of deze voor hen wordt beheerd.

Het bepaalde in de eerste alinea laat eventuele specifieke verplichtingen uit hoofde van het Gemeenschapsrecht, met name Beschikking nr. 2119/98/EG en Besluit nr. 1786/2002/EG, onverlet.

TITEL III

INSPRAAK VAN HET PUBLIEK IN PLANNEN EN PROGRAMMA'S BETREFFENDE HET MILIEU

Artikel 9

1. De communautaire instellingen en organen zorgen er middels passende praktische en/of andere voorzieningen voor dat het publiek vroegtijdig en effectief inspraak krijgt tijdens de voorbereiding, wijziging of herziening van plannen of

-programma's betreffende het milieu wanneer alle opties nog open zijn. Met name dient de Commissie, wanneer zij een voorstel voor een dergelijk plan of programma voorbereidt dat aan andere communautaire instellingen en organen voor een besluit wordt voorgelegd, voor dit voorbereidende stadium voorzieningen voor inspraak van het publiek te treffen.

2. De communautaire instellingen en organen wijzen aan welk publiek wordt of kan worden getroffen door of belang heeft bij een plan of programma als bedoeld in lid 1, waarbij rekening wordt gehouden met de doelstellingen van deze verordening.

3. De communautaire instellingen en organen zorgen ervoor dat het in lid 2 bedoelde publiek door middel van een openbare kennisgeving of andere passende middelen, zoals elektronische media, indien beschikbaar, op de hoogte wordt gebracht over:

- a) het ontwerpvoorstel, indien beschikbaar,
- b) de milieu-informatie of -beoordeling die behoort bij het plan of het programma dat wordt voorbereid, indien beschikbaar, en
- c) de praktische inspraakregelingen, zoals:
 - i) de administratieve eenheid waarbij de betrokken informatie kan worden verkregen,
 - ii) de administratieve eenheid waaraan commentaar, zienswijzen of vragen kunnen worden voorgelegd, en
 - iii) redelijke termijnen, zodat het publiek voldoende tijd heeft om zich te informeren en doeltreffend voor te bereiden, en effectief inspraak krijgt in het besluitvormingsproces op milieugebied.

4. Voor het indienen van commentaar wordt een termijn van ten minste vier weken gesteld. Indien bijeenkomsten of hoorzittingen worden georganiseerd, moet hiervan tenminste vier weken vooraf kennis worden gegeven. Deze termijnen kunnen worden verkort in spoedgevallen of in gevallen waarin het publiek reeds in de gelegenheid is gesteld commentaar te leveren op het plan of het programma in kwestie.

TITEL IV

INTERNE HERZIENING EN TOEGANG TOT DE RECHTER

Artikel 10

Verzoek tot interne herziening van administratieve handelingen

1. Elke niet-gouvernementele organisatie die voldoet aan de criteria van artikel 11 is gerechtigd een verzoek tot interne herziening in te dienen bij de communautaire instelling die of het communautair orgaan dat een administratieve handeling met betrekking tot het milieurecht heeft gesteld of in het geval van een beweerde administratieve nalatigheid, zo'n handeling had moeten stellen.

Een dergelijk verzoek moet schriftelijk worden ingediend binnen een termijn van ten hoogste vier weken nadat de administratieve handeling werd gesteld, bekendgemaakt of er kennis van is gegeven, afhankelijk van wat het meest recentelijk is gebeurd, of, in het geval van beweerde nalatigheid, binnen vier weken te rekenen vanaf de dag waarop de administratieve handeling had moeten zijn gesteld. In het verzoek moeten de redenen voor herziening worden gespecificeerd.

2. De in lid 1 bedoelde communautaire instelling of het communautair orgaan neemt het verzoek in overweging, tenzij het duidelijk ongegrond is. De communautaire instelling of het communautair orgaan geeft zo snel mogelijk, en niet later dan twaalf weken na ontvangst van het verzoek, schriftelijk de redenen van haar of zijn reactie aan.

3. Wanneer de communautaire instelling of het communautair orgaan ondanks al haar of zijn inspanningen er niet in slaagt te handelen in overeenstemming met lid 2, stelt de instelling of het orgaan de niet-gouvernementele organisatie die het verzoek heeft ingediend zo spoedig mogelijk en uiterlijk binnen de in lid 2 genoemde termijn in kennis van de redenen van het niet-handelen en deelt mee wanneer de instelling of het orgaan voornemens is wel te handelen.

De communautaire instelling of het communautair orgaan handelt in elk geval binnen de achttien weken na de ontvangst van het verzoek.

Artikel 11

Criteria voor het gerechtigd zijn op communautair niveau

1. Een niet-gouvernementele organisatie is gerechtigd een verzoek tot interne herziening overeenkomstig artikel 10 in te dienen, op voorwaarde dat:

- a) zij een onafhankelijke rechtspersoon zonder winstoogmerk is volgens de wetgeving of de praktijk van een lidstaat;
- b) haar uitdrukkelijk hoofddoel het bevorderen is van de milieubescherming in de context van het milieurecht;
- c) zij al meer dan twee jaar bestaat en actief ijvert voor het onder b) genoemde doel;
- d) de aangelegenheid met betrekking waartoe het verzoek tot interne herziening wordt ingediend, tot haar doel en werkterrein behoort.

Deze verordening is verbindend in al haar onderdelen en rechtstreeks toepasselijk in elke lidstaat.

Gedaan te Brussel,

Voor het Europees Parlement

De voorzitter

...

Voor de Raad

De voorzitter

...

2. De Commissie neemt de nodige bepalingen aan om te zorgen voor een transparante en consequente toepassing van de in lid 1 genoemde criteria.

Artikel 12

Procedure voor het Hof van Justitie

1. Een niet-gouvernementele organisatie die in overeenstemming met artikel 10 een verzoek tot interne herziening heeft ingediend, kan overeenkomstig de toepasselijke bepalingen van het EG-Verdrag een procedure voor het Hof van Justitie beginnen.

2. Indien de communautaire instelling of het communautair orgaan niet in overeenstemming met artikel 10, lid 2 of 3, handelt, kan de niet-gouvernementele organisatie een procedure bij het Hof van Justitie beginnen overeenkomstig de toepasselijke bepalingen van het Verdrag.

TITEL V

SLOTBEPALINGEN

Artikel 13

Uitvoeringsmaatregelen

Waar nodig passen de communautaire instellingen en organen hun reglement van orde aan de bepalingen van deze verordening aan. Deze aanpassingen treden in werking op ... (*).

Artikel 14

Inwerkingtreding

Deze verordening treedt in werking op de derde dag volgende op die van haar bekendmaking in het *Publicatieblad van de Europese Unie*.

Zij is van toepassing vanaf ... (**).

(*) ...
(**) ...

MOTIVERING VAN DE RAAD

I. INLEIDING

De Commissie heeft haar voorstel voor een verordening van het Europees Parlement en de Raad betreffende de toepassing van de bepalingen van het Verdrag van Århus betreffende toegang tot informatie, inspraak bij besluitvorming en toegang tot de rechter inzake milieuaangelegenheden op de communautaire instellingen en organen op 28 oktober 2003 aangenomen.

Het Europees Parlement heeft zijn advies in eerste lezing aangenomen tijdens zijn vergaderperiode van 29 maart tot en met 1 april 2004.

Het Economisch en Sociaal Comité heeft zijn advies op 29 april 2004 aangenomen ⁽¹⁾.

De Raad heeft zijn gemeenschappelijk standpunt op 18 juli 2005 aangenomen.

II. DOEL

De voorgestelde verordening beoogt de toepassing van de beginselen van het Verdrag van Århus op de instellingen en organisaties van de Gemeenschap door de invoering, op communautair niveau, van een kader van voorschriften betreffende toegang tot informatie, inspraak bij besluitvorming en toegang tot de rechter inzake milieuaangelegenheden. Daarom draagt het voorstel bij tot het nastreven van de doelstellingen van het milieubeleid van de Gemeenschap, zoals weergegeven in artikel 174, lid 1, van het Verdrag. Tot slot zal de aanneming van dit voorstel voor een verordening wereldwijd aantonen dat de Europese Gemeenschap vastbesloten is haar verantwoordelijkheden in milieuzaken te nemen.

III. ANALYSE VAN HET GEMEENSCHAPPELIJK STANDPUNT

1. Algemeen

In het gemeenschappelijk standpunt is een aantal amendementen van de eerste lezing door het Europees Parlement verwerkt, letterlijk, gedeeltelijk of naar de geest ervan. Met name de procedurele vereisten waaraan de instellingen en organisaties van de Gemeenschap moeten voldoen wat betreft voorlichting en inspraak van het publiek in de besluitvorming zijn verduidelijkt en aangescherpt. Wat betreft de toegang tot de rechter zijn de criteria voor het mogen indienen van een verzoek om interne herziening vereenvoudigd. Bevoegde entiteiten (thans gedefinieerd als NGO's die voldoen aan de relevante criteria) hoeven niet meer op communautair niveau als zodanig werkzaam te zijn, maar verzoeken moeten betrekking hebben op aangelegenheden op communautair niveau, hetgeen inhoudt dat zij moeten stroken met de definitie van milieurecht in artikel 2, onder f).

Andere amendementen zijn echter niet in het gemeenschappelijk standpunt verwerkt omdat de Raad ze onnodig en/of ongewenst vond of omdat bepalingen uit het oorspronkelijke Commissievoorstel waren geschrapt of grondig waren herschreven.

Ook bevat het gemeenschappelijk standpunt andere wijzigingen dan in het advies in eerste lezing door het Europees Parlement. Voorts zijn er redactionele wijzigingen die de tekst moeten verduidelijken of de algemene samenhang van de verordening moeten waarborgen.

2. Specifiek

Specifieke overwegingen van de Raad:

- de amendementen 39, 40 en 41 zijn onaanvaardbaar omdat duurzame ontwikkeling buiten het toepassingsgebied van het Verdrag valt en, vanuit het oogpunt van de doelstellingen van het milieubeleid niet strookt met artikel 174 van het EG-Verdrag;

⁽¹⁾ PB C 117 van 30.4.2004, blz. 52.

- amendement 1 valt onder de formulering van overweging 7;
- amendement 56 kan leiden tot een overlappende uitzonderingsregeling: Verordening (EG) nr. 1049/2001 biedt een toereikend kader om te voldoen aan het Verdrag;
- de amendementen 3 en 7 en 10 gaan verder dan volgens het Verdrag van Århus nodig is en zijn dus niet nodig voor de naleving van het Verdrag;
- amendement 5 heeft geen betrekking op specifieke bepalingen in de verordening. Aan de wens om de procedures te stroomlijnen wordt in het bijzonder in de artikelen 10 tot en met 12 in het gemeenschappelijk standpunt tegemoet gekomen;
- de amendementen 8 en 44 zijn niet meer van toepassing omdat het begrip „bevoegde entiteit” uit de tekst is geschrapt;
- amendement 9 is niet aanvaardbaar omdat de definitie van „milieu-informatie” in het gemeenschappelijk standpunt is overgenomen uit Richtlijn 2003/4/EG inzake de toegang tot milieu-informatie;
- amendement 16 gaat verder dan de bepalingen over het verspreiden van informatie in Richtlijn 2003/4/EG en zou leiden tot onnodige administratieve belasting;
- de amendementen 17 en 19 herhalen bepalingen die reeds duidelijk zijn in Verordening (EG) nr. 1049/2001;
- de amendementen 21, 22 en 23 lijken te prescriptief. De instellingen en organisaties moeten zelf bepalen hoe zij rekening wensen te houden met de resultaten van de inspraak en de deelname door het publiek, op basis van de algemene beginselen in de verordening;
- amendement 25 was niet aanvaardbaar omdat het de procedures aanzienlijk zou kunnen vertragen;
- de amendementen 30, 42, 47, 48, 49, 50, 52 en 53 zijn onaanvaardbaar omdat het in het Verdrag van Århus aan de partijen wordt overgelaten om de regels voor het verlenen van toegang tot de rechter vast te leggen. Afgezien van het feit dat het gemeenschappelijk standpunt het begrip „bevoegde entiteit” beperkt tot uitsluitend NGO's die aan een aantal voorwaarden voldoen, houdt het zorgvuldig vast aan de bepalingen in artikel 230, lid 4, en artikel 232, lid 2, van het EG-Verdrag, die toereikend zijn om naleving te waarborgen;
- amendement 51 is onnodig omdat de regels voor toegang tot de Ombudsman in artikel 195 van het EG-Verdrag voldoende zijn om naleving van het Verdrag te waarborgen en daaraan moet dus niet worden geraakt;
- sommige elementen van de amendementen 33, 35 en 58 zijn overgenomen. Een verwijzing naar duurzame ontwikkeling werd echter onjuist geacht in deze context, gezien de definitie van milieurecht, zoals reeds eerder is gesteld in verband met de amendementen 39, 40 en 41. Voorts biedt het gemeenschappelijk standpunt de waarborg dat de criteria voor het mogen indienen van een verzoek (nu artikel 11) geen juridische dubbelzinnigheden toelaten;
- amendement 36 is zinledig geworden aangezien het overeenkomstige artikel (artikel 13 in het oorspronkelijke voorstel) is geschrapt en het voormalige artikel 12 (nu artikel 11) is geherformuleerd;
- de amendementen 37 en 38 dienen te worden verworpen omdat niet alle instellingen en organisaties van de Gemeenschap automatisch hun reglement van orde zullen moeten wijzigen. Mochten zij dat wèl moeten doen dan dienen zij daarvoor, en voor het vervolgens toepassen van de nieuwe verordening voldoende tijd te krijgen.

IV. CONCLUSIE

Volgens de Raad biedt het gemeenschappelijk standpunt een evenwichtig pakket maatregelen dat zal bijdragen tot het nastreven van de doelstellingen van het communautaire milieubeleid, zoals vastgelegd in artikel 174, lid 1, van het EG-Verdrag, en dat tevens een waarborg zal bieden voor de naleving van de eisen van het Verdrag van Århus en voor de verenigbaarheid met reeds vigerende wetgeving terzake, in het bijzonder Verordening (EG) nr. 1049/2001, zonder dat er niet te verantwoorden kosten worden gegenereerd.

De Raad ziet uit naar opbouwende debatten met het Europees Parlement zodat de verordening spoedig kan worden aangenomen.

GEMEENSCHAPPELIJK STANDPUNT (EG) Nr. 32/2005**door de Raad vastgesteld op 18 juli 2005****met het oog op de aanneming van Verordening (EG) nr. .../2005 van het Europees Parlement en de Raad van ... inzake de implementatie van de Internationale Veiligheidsmanagementcode in de Gemeenschap en tot intrekking van Verordening (EG) nr. 3051/95 van de Raad**

(2005/C 264 E/03)

(Voor de EER relevante tekst)

HET EUROPEES PARLEMENT EN DE RAAD VAN DE EUROPESE UNIE,

Gelet op het Verdrag tot oprichting van de Europese Gemeenschap, inzonderheid op artikel 80, lid 2,

Gezien het voorstel van de Commissie,

Gezien het advies van het Europees Economisch en Sociaal Comité ⁽¹⁾,

Na raadpleging van het Comité van de Regio's,

Handelend volgens de procedure van artikel 251 van het Verdrag ⁽²⁾,

Overwegende hetgeen volgt:

- (1) De Internationale Maritieme Organisatie (IMO) heeft in 1993 de Internationale Veiligheidsmanagementcode voor het veilige gebruik van schepen en voorkoming van verontreiniging, hierna „ISM-code” genoemd, aangenomen. Deze code is geleidelijk bindend geworden voor de meeste internationale reizen makende schepen door het opnemen van het op 24 mei 1994 goedgekeurde hoofdstuk IX „Management voor het veilige gebruik van schepen” in het Internationaal Verdrag voor de beveiliging van mensenlevens op zee, 1974 (SOLAS).
- (2) De ISM-code is door de IMO gewijzigd bij Resolutie MSC.104 (73), die op 5 december 2000 is aangenomen.
- (3) De richtlijnen voor de implementatie van de ISM-code door de overheid zijn aangenomen bij IMO-Resolutie A.788 (19) op 23 november 1995. De richtlijnen zijn gewijzigd bij Resolutie A.913(22), die op 29 november 2001 is aangenomen.

⁽¹⁾ PB C 302 van 7.12.2004, blz. 20.

⁽²⁾ Advies van het Europees Parlement uitgebracht op 10 maart 2004 (PB C 102 E van 28.4.2004, blz.565), gemeenschappelijk standpunt van het Europees Parlement en de Raad van 18 juli 2005 (nog niet bekendgemaakt in het Publicatieblad).

(4) Bij Verordening (EG) nr. 3051/95 van de Raad van 8 december 1995 betreffende een veiligheidsbeleid voor ro-ro-passagiersschepen ⁽³⁾ werd de ISM-code per 1 juli 1996 bindend voor alle ro-ro-passagiersveerboten die een geregelde dienst onderhouden van en naar havens van de lidstaten, zowel bij binnenlandse als internationale reizen en ongeacht de vlag waaronder zij varen. Dit was de eerste stap op weg naar een uniforme en samenhangende implementatie van de ISM-code in alle lidstaten.

(5) Per 1 juli 1998 werd de ISM-code krachtens het bepaalde in hoofdstuk IX van het SOLAS-Verdrag bindend voor maatschappijen die passagiersschepen, met inbegrip van hogesnelheidspassagiersvaartuigen, olietankers, chemicaliëntankers, gastankers, bulkcarriers en hogesnelheidsvrachtvaartuigen van 500 brutoton en meer gebruiken voor internationale reizen.

(6) Per 1 juli 2002 werd de ISM-code bindend voor maatschappijen die andere vrachtschepen en mobiele offshore booreenheden van 500 brutoton en meer gebruiken voor internationale reizen.

(7) De veiligheid van mensenlevens op zee en de bescherming van het milieu kunnen daadwerkelijk worden verbeterd door een strikte en verplichte toepassing van de ISM-code.

(8) Het is wenselijk de ISM-code rechtstreeks toe te passen op schepen die onder de vlag van een lidstaat varen, alsmede op schepen, ongeacht de vlag waaronder zij varen, die uitsluitend voor binnenlandse reizen worden gebruikt of lijndiensten onderhouden van of naar havens van de lidstaten.

(9) De vaststelling van een nieuwe rechtstreeks toepasselijke verordening zou voor handhaving van de ISM-code moeten zorgen, met dien verstande dat de lidstaten beslissen of zij de code toepassen op schepen die uitsluitend in havengebieden worden gebruikt, ongeacht de vlag waaronder zij varen.

(10) Derhalve moet Verordening (EG) nr. 3051/95 worden ingetrokken.

⁽³⁾ PB L 320 van 30.12.95, blz. 14. Verordening laatstelijk gewijzigd bij Verordening (EG) nr. 2099/2002 van het Europees Parlement en de Raad (PB L 324 van 29.11.2002, blz. 1).

(11) Een lidstaat die van oordeel is dat reders zich in de praktijk moeilijk kunnen houden aan specifieke voorschriften van deel A van de ISM-code voor bepaalde schepen of categorieën schepen welke uitsluitend voor binnenlandse reizen in die lidstaat worden gebruikt, kan volledig of gedeeltelijk van die bepalingen afwijken door maatregelen op te leggen waarmee de doelstellingen van de code in dezelfde mate worden verwezenlijkt. Die lidstaat kan, voor dergelijke schepen en maatschappijen, in alternatieve certificatie- en verificatieprocedures voorzien.

verder dan nodig is om deze doelstellingen te verwezenlijken,

HEBBEN DE VOLGENDE VERORDENING VASTGESTELD:

(12) Richtlijn 95/21/EG van de Raad van 19 juni 1995 betreffende de naleving, met betrekking tot de schepen die gebruik maken van havens in de Gemeenschap en varen in de onder de jurisdictie van de lidstaten vallende wateren, van internationale normen op het gebied van de veiligheid van schepen, voorkoming van verontreiniging en leef- en werkomstandigheden aan boord (havenstaatcontrole) ⁽¹⁾ moet in aanmerking worden genomen.

Artikel 1

Doel

Doel van deze verordening is het veiligheidsmanagement, de veilige exploitatie van schepen en de verontreinigingspreventie met betrekking tot de in artikel 3, lid 1, bedoelde schepen te verbeteren door ervoor te zorgen dat de maatschappijen die deze schepen exploiteren de ISM-code naleven doordat:

(13) Bij de definiëring van erkende organisaties in de zin van deze verordening moet ook rekening worden gehouden met Richtlijn 94/57/EG van de Raad van 22 november 1994 inzake gemeenschappelijke voorschriften en normen voor met de inspectie en controle van schepen belaste organisaties en voor de desbetreffende werkzaamheden van maritieme instanties ⁽²⁾. Bij de vaststelling van het toepassingsgebied van deze verordening met betrekking tot voor binnenlandse reizen gebruikte passagiersschepen moet rekening gehouden worden met Richtlijn 98/18/EG van de Raad van 17 maart 1998 inzake veiligheidsvoorschriften en -normen voor passagiersschepen ⁽³⁾.

a) die maatschappijen aan boord en op de wal veiligheidsmanagementsystemen invoeren, implementeren en naar behoren onderhouden, en

b) de overheden van vlag- en havenstaten daarop controle uitoefenen.

Artikel 2

Definities

(14) Wijzigingen van bijlage II dienen vastgesteld te worden overeenkomstig Besluit 1999/468/EG van de Raad van 28 juni 1999 tot vaststelling van de voorwaarden voor de uitoefening van de aan de Commissie verleende uitvoeringsbevoegdheden ⁽⁴⁾.

Voor de toepassing van deze verordening wordt verstaan onder:

(15) Aangezien de doelstellingen van deze verordening, te weten het veiligheidsmanagement, de veilige exploitatie van schepen en de verontreinigingspreventie met betrekking tot schepen, niet voldoende door de lidstaten kunnen worden verwezenlijkt en derhalve beter door de Gemeenschap kunnen worden verwezenlijkt, kan de Gemeenschap, overeenkomstig het in artikel 5 van het Verdrag neergelegde subsidiariteitsbeginsel, maatregelen nemen. Overeenkomstig het in hetzelfde artikel neergelegde evenredigheidsbeginsel, gaat deze verordening niet

1. „ISM-code”: Internationale Veiligheidsmanagementcode voor het veilige gebruik van schepen en voor verontreinigingspreventie, als aangenomen door de Internationale Maritieme Organisatie (IMO) bij Resolutie A.741 (18) van de Vergadering van 4 november 1993, als gewijzigd bij Resolutie MSC.104 (73) van de Maritieme Veiligheidscommissie van 5 december 2000, en als bijlage I aan deze verordening gehecht, in bijgewerkte versie;

2. „erkende organisatie”: een lichaam dat erkend is overeenkomstig de bepalingen van Richtlijn 94/57/EG;

3. „maatschappij”: de eigenaar van het schip of elke andere organisatie of een persoon, zoals de manager of rompbevrachter, die de verantwoordelijkheid voor het gebruik van het schip heeft overgenomen van de eigenaar en er daardoor mee heeft ingestemd alle door de ISM-code voorgeschreven plichten en verantwoordelijkheid op zich te nemen;

4. „passagiersschip”: een schip, een hogesnelheidsvaartuig ingebegrepen, dat meer dan twaalf passagiers vervoert, of een onderwaterpassagiersvaartuig;

⁽¹⁾ PB L 157 van 7.7.95, blz. 1. Richtlijn laatstelijk gewijzigd bij Richtlijn 2002/84/EG van het Europees Parlement en de Raad (PB L 324 van 29.11.2002, blz. 53).

⁽²⁾ PB L 319 van 12.12.94, blz. 20. Richtlijn laatstelijk gewijzigd bij Richtlijn 2002/84/EG.

⁽³⁾ PB L 144 van 15.5.98, blz. 1. Richtlijn laatstelijk gewijzigd bij Richtlijn 2003/75/EG van de Commissie (PB L 190 van 30.7.2003, blz. 6).

⁽⁴⁾ PB L 184 van 17.7.99, blz. 23.

5. „passagier”: iedere persoon aan boord met uitzondering van:

Artikel 3

Toepassingsgebied

- a) de kapitein en de bemanningsleden of andere personen die in welke hoedanigheid dan ook in dienst of tewerkgesteld zijn aan boord van een schip ten behoeve van dat schip, en
- b) een kind beneden de leeftijd van één jaar;
6. „hogesnelheidsvaartuig”: een hogesnelheidsvaartuig als omschreven in hoofdstuk X, voorschrift 1, lid 2, van het SOLAS-Verdrag van 1974, als van kracht. Voor hogesnelheidspassagiersvaartuigen gelden de beperkingen vermeld in artikel 2, onder f), van Richtlijn 98/18/EG;
7. „vrachtschip”: een schip, met inbegrip van een hogesnelheidsvaartuig dat geen passagiersschip is;
8. „internationale reis”: een reis over zee van een haven in een lidstaat of elke andere staat naar een haven buiten die staat, of omgekeerd;
9. „binnenlandse reis”: een reis in zeegebieden van een haven van een lidstaat naar dezelfde of een andere haven in die lidstaat;
10. „geregelde dienst”: een reeks tochten per schip ten behoeve van het verkeer tussen dezelfde twee of meer punten, welke plaatsvinden:
- a) volgens een gepubliceerde dienstregeling, of
- b) met een zodanige regelmaat of frequentie dat zij een herkenbare systematische reeks vormen;
11. „ro-ro-passagiersveerboot”: een zeegaand passagiersvaartuig als omschreven in hoofdstuk II-1, van het SOLAS-Verdrag, als van kracht;
12. „onderwaterpassagiersvaartuig”: een voor de vaart bestemd passagiersvaartuig dat hoofdzakelijk onder water vaart en van bovenzeese ondersteuning, bv. een oppervlakteschip of faciliteiten aan de wal, gebruikmaakt voor monitoring en een of meer van de volgende handelingen:
- a) opladen van de energievoorziening;
- b) opladen van hogedrukvlucht;
- c) opladen van het leveninstandhoudingssysteem;
13. „verplaatsbare offshore booreenheid”: een vaartuig dat booroperaties kan uitvoeren voor de exploratie of de ontginning van rijkdommen onder de zeebodem zoals vloeibare of gasvormige koolwaterstoffen, zwavel of zout;
14. „brutotonnage”: het brutotonnage van een schip, bepaald overeenkomstig het Internationaal Verdrag betreffende de meting van schepen van 1969 of, in het geval van schepen die uitsluitend voor binnenlandse reizen worden gebruikt en indien het schip niet is gemeten overeenkomstig dat Verdrag, het brutotonnage van een schip, bepaald overeenkomstig de bestaande nationale voorschriften inzake tonnagemeting.

1. Deze verordening is van toepassing op de volgende typen vaartuigen en op de maatschappijen die deze vaartuigen gebruiken:

- a) voor internationale reizen gebruikte vrachtschepen en passagiersschepen die onder de vlag van een lidstaat varen;
- b) vrachtschepen en passagiersschepen die uitsluitend voor binnenlandse reizen worden gebruikt, ongeacht de vlag waaronder zij varen;
- c) vrachtschepen en passagiersschepen die geregelde diensten onderhouden van of naar havens van de lidstaten, ongeacht de vlag waaronder zij varen;
- d) verplaatsbare offshore booreenheden, die gebruikt worden onder het gezag van een lidstaat.

2. De verordening is niet van toepassing op de volgende typen vaartuigen, noch op de maatschappijen die deze vaartuigen gebruiken:

- a) oorlogsschepen, troepentransportschepen of andere schepen die eigendom zijn van of gebruikt worden door een lidstaat en alleen voor niet-commerciële overheidsdiensten worden gebruikt;
- b) schepen die niet mechanisch worden aangedreven, houten schepen met een primitieve constructie, plezierjachten en pleziervaartuigen, tenzij zij een bemanning hebben of zullen hebben en meer dan 12 passagiers voor commerciële doeleinden vervoeren;
- c) vissersvaartuigen;
- d) vrachtschepen en verplaatsbare offshore booreenheden met een brutotonnage van minder dan 500 ton;
- e) andere passagiersschepen dan ro-ro-passagiersveerboten, varende in de zeegebieden van klassen C en D als omschreven in artikel 4 van Richtlijn 98/18/EG.

Artikel 4

Conformiteit

De lidstaten zorgen ervoor dat alle maatschappijen die onder deze verordening vallende schepen gebruiken, aan de verordening voldoen.

Artikel 5

Eisen met betrekking tot veiligheidsbeleid

De schepen vallende onder artikel 3, lid 1, en de maatschappijen die ze gebruiken, houden zich aan de eisen van deel A van de ISM-code.

*Artikel 6***Certificatie en verificatie**

Met het oog op certificatie en verificatie voldoen de lidstaten aan de bepalingen van deel B van de ISM-code.

*Artikel 7***Afwijking**

1. Een lidstaat die van oordeel is dat reders zich in de praktijk moeilijk kunnen houden aan paragrafen 6, 7, 9, 11 en 12 van deel A van de ISM-code voor bepaalde schepen of categorieën schepen welke uitsluitend voor binnenlandse reizen in die lidstaat worden gebruikt, kan volledig of gedeeltelijk van die bepalingen afwijken door maatregelen op te leggen waarmee de doelstellingen van de code in dezelfde mate worden verwezenlijkt.

2. Een lidstaat die van oordeel is dat schepen en maatschappijen waarvoor krachtens lid 1 een afwijking is vastgesteld, in de praktijk moeilijk kunnen voldoen aan de vereisten van artikel 6, kan in alternatieve certificatie- en verificatieprocedures voorzien.

3. In de omstandigheden als bedoeld in lid 1 en, indien van toepassing, lid 2, is de volgende procedure van toepassing:

- a) de betrokken lidstaat stelt de Commissie in kennis van de afwijking en van de voorgenomen maatregelen;
- b) indien binnen zes maanden na de kennisgeving volgens de in artikel 12, lid 2, bedoelde procedure wordt besloten dat de voorgestelde afwijking niet gerechtvaardigd is of dat de voorgestelde maatregelen niet volstaan, wordt van de betrokken lidstaat verlangd dat hij de voorgenomen bepalingen aanpast of intrekt;
- c) bij de bekendmaking van de vastgestelde maatregelen wordt door deze lidstaat rechtstreeks verwezen naar lid 1 en, indien van toepassing, lid 2.

4. Naar aanleiding van een afwijking krachtens lid 1 en, indien van toepassing, lid 2, geeft deze lidstaat overeenkomstig bijlage II, punt 5, tweede alinea, een certificaat af waarin de geldende gebruiksbepalingen vermeld zijn.

*Artikel 8***Geldigheid, aanvaarding en erkenning van certificaten**

1. Het conformiteitsdocument is geldig gedurende maximum vijf jaar, te rekenen vanaf de datum van afgifte. Het veiligheids-

managementcertificaat is geldig gedurende maximum vijf jaar, te rekenen vanaf de datum van afgifte.

2. Bij vernieuwing van het conformiteitsdocument of het veiligheidsmanagementcertificaat zijn de desbetreffende bepalingen van deel B van de ISM-code van toepassing.

3. De lidstaten aanvaarden een conformiteitsdocument, een voorlopig conformiteitsdocument, een veiligheidsmanagementcertificaat of een voorlopig veiligheidsmanagementcertificaat dat is afgegeven door de overheid van een lidstaat of een namens haar optredende erkende organisatie.

4. De lidstaten aanvaarden conformiteitsdocumenten, voorlopige conformiteitsdocumenten, veiligheidsmanagementcertificaten en voorlopige veiligheidsmanagementcertificaten die zijn afgegeven door of namens de overheden van derde landen.

Voor schepen die geregelde diensten onderhouden, wordt evenwel door of namens de betrokken lidstaat of lidstaten met passende middelen gecontroleerd of de conformiteitsdocumenten, voorlopige conformiteitsdocumenten, veiligheidsmanagementcertificaten en voorlopige veiligheidsmanagementcertificaten welke namens de overheid van derde landen zijn afgegeven, voldoen aan de ISM-code, tenzij ze zijn afgegeven door de overheid van een lidstaat of door een erkende organisatie.

*Artikel 9***Sancties**

De lidstaten stellen regels vast betreffende de sancties die gelden voor overtredingen van deze verordening en nemen de nodige maatregelen om ervoor te zorgen dat ze worden toegepast. De sancties moeten doeltreffend, evenredig en afschrikkend zijn.

*Artikel 10***Rapportage**

1. De lidstaten brengen bij de Commissie om de twee jaar verslag uit over de uitvoering van deze verordening.

2. De Commissie stelt volgens de in artikel 12, lid 2, bedoelde procedure een geharmoniseerd modelformaat op voor deze verslagen.

3. De Commissie stelt, bijgestaan door het Europees Agentschap voor de veiligheid van de zeevaart, binnen zes maanden na ontvangst van de verslagen van de lidstaten een geconsolideerd verslag op over de uitvoering van deze verordening en stelt in voorkomend geval maatregelen voor. Dit verslag wordt aan het Europees Parlement en de Raad gericht.

Artikel 11

Wijzigingen

1. De wijzigingen van de ISM-code kunnen van het toepassingsgebied van deze verordening worden uitgesloten overeenkomstig artikel 5 van Verordening (EG) nr. 2099/2002 van het Europees Parlement en de Raad van 5 november 2002 betreffende de oprichting van het Comité voor maritieme veiligheid en voorkoming van verontreiniging door schepen (COSS) en houdende wijziging van de verordeningen op het gebied van maritieme veiligheid en voorkoming van verontreiniging door schepen⁽¹⁾.

2. Bijlage II kan worden gewijzigd volgens de procedure van artikel 12, lid 2.

Artikel 12

Comité

1. De Commissie wordt bijgestaan door het Comité maritieme veiligheid en voorkoming van verontreiniging door schepen (COSS), dat is opgericht bij artikel 3 van Verordening (EG) nr. 2099/2002.

2. Wanneer naar dit lid wordt verwezen, zijn de artikelen 5 en 7 van Besluit 1999/468/EG van toepassing, met inachtneming van het bepaalde in artikel 8 van dat besluit.

Deze verordening is verbindend in al haar onderdelen en is rechtstreeks toepasselijk in elke lidstaat.

Gedaan te Brussel

Voor het Europees Parlement

De voorzitter

...

Voor de Raad

De voorzitter

...

De in artikel 5, lid 6, van Besluit 1999/468/EG bedoelde termijn wordt vastgesteld op twee maanden.

3. Het Comité stelt zijn reglement van orde vast.

Artikel 13

Intrekking

1. Verordening (EG) nr. 3051/95 wordt ingetrokken met ingang van ... (*).

2. Voor ... (**)² afgegeven voorlopige conformiteitsdocumenten, voorlopige veiligheidsmanagementcertificaten, conformiteitsdocumenten en veiligheidsmanagementcertificaten blijven geldig totdat ze zijn verlopen of tot de volgende verklaring van verificatie.

Artikel 14

Inwerkingtreding

Deze verordening treedt in werking op de twintigste dag volgende op die van haar bekendmaking in het *Publicatieblad van de Europese Unie*.

Met betrekking tot vrachtschepen en passagiersschepen die tot dusverre niet aan de ISM-code hoefden te voldoen is deze verordening van toepassing met ingang van ... (*).

⁽¹⁾ PB L 324 van 29.11.2002, blz. 1. Verordening gewijzigd bij Verordening (EG) nr. 415/2004 van de Commissie (PB L 68 van 6.3.2004, blz. 10).

^(*) De datum van inwerkingtreding van de verordening.

^(**) Twee jaar na de datum van inwerkingtreding van deze verordening.

BIJLAGE I

**INTERNATIONALE VEILIGHEIDSMANAGEMENTCODE VOOR HET VEILIGE GEBRUIK VAN SCHEPEN EN
VOOR VERONTREINIGINGSPREVENTIE (INTERNATIONAL SAFETY MANAGEMENT (ISM) CODE)***DEEL A — IMPLEMENTATIE*

1. ALGEMEEN

1.1. **Definities**1.2. **Doelstellingen**1.3. **Toepassing**1.4. **Functionele vereisten voor een veiligheidsmanagementsysteem (SMS)**

2. VEILIGHEIDS- EN MILIEUBESCHERMINGSBELEID

3. VERANTWOORDELIJKHEDEN EN GEZAG VAN DE MAATSCHAPPIJ

4. AANGEWENZEN PERSOON (PERSONEN)

5. VERANTWOORDELIJKHEID EN GEZAG VAN DE KAPITEIN

6. MIDDELEN EN PERSONEEL

7. UITWERKING VAN PLANNEN VOOR WERKZAAMHEDEN AAN BOORD

8. VOORBEREIDING OP NOODSITUATIES

9. MELDING EN ANALYSE VAN NON-CONFORMITEITEN, ONGEVALLEN EN GEVAARLIJKE SITUATIES

10. ONDERHOUD VAN SCHIP EN UITRUSTING

11. DOCUMENTEN

12. VERIFICATIES, DOORLICHTINGEN EN EVALUATIE DOOR DE MAATSCHAPPIJ

DEEL B — CERTIFICATIE EN VERIFICATIE

13. CERTIFICATIE EN PERIODIEKE VERIFICATIE

14. VOORLOPIGE CERTIFICATIE

15. VERIFICATIE

16. MODELLEN VAN CERTIFICATEN

INTERNATIONALE VEILIGHEIDSMANAGEMENTCODE VOOR HET VEILIGE GEBRUIK VAN SCHEPEN EN VOOR VERONTREINIGINGSPREVENTIE (INTERNATIONAL SAFETY MANAGEMENT (ISM) CODE))*DEEL A — IMPLEMENTATIE*

1. ALGEMEEN

1.1. **Definities**

Voor de delen A en B van deze Code gelden de volgende definities.

- 1.1.1. „Internationale veiligheidsmanagementcode (ISM-code)”: de door de Vergadering goedgekeurde internationale veiligheidscode voor de scheepvaart en ter voorkoming van verontreiniging bedoeld, zoals eventueel door de Organisatie gewijzigd.
- 1.1.2. „Maatschappij”: de eigenaar van het schip of elke andere organisatie of persoon, bijvoorbeeld de manager of de rompbevrachter, die de verantwoordelijkheid voor het gebruik van het schip van de scheepseigenaar heeft overgenomen en er daardoor mee heeft ingestemd alle door de Code voorgeschreven plichten en verantwoordelijkheden op zich te nemen.
- 1.1.3. „Overheid”: de regering van de staat waarvan het schip de vlag mag voeren.
- 1.1.4. „Veiligheidsmanagementsysteem” (Safety Management System (SMS)): een gestructureerd en gedocumenteerd systeem dat het maatschappijpersoneel in staat stelt het veiligheids- en milieubeschermingsbeleid van de maatschappij op doeltreffende wijze uit te voeren.
- 1.1.5. „Conformiteitsdocument”: een document dat wordt afgegeven aan een maatschappij die aan de eisen van deze Code voldoet.
- 1.1.6. „Veiligheidsmanagementcertificaat”: een voor een schip afgegeven document, waaruit moet blijken dat de werkwijze van de maatschappij en de bedrijfsvoering aan boord in overeenstemming zijn met het goedgekeurde SMS.
- 1.1.7. „Objectief bewijs”: kwantitatieve of kwalitatieve informatie, aantekeningen of constatering van feiten met betrekking tot de veiligheid of het bestaan en de uitvoering van een onderdeel van het veiligheidsmanagementsysteem, gebaseerd op verifieerbare waarnemingen, metingen of proeven.
- 1.1.8. „Opmerking”: vermelding van een tijdens een veiligheidsmanagementaudit geconstateerd feit, dat met objectieve bewijzen kan worden gestaafd.
- 1.1.9. „Inbreuk”: een geconstateerde situatie waarin objectieve bewijzen erop duiden dat aan een bepaalde eis niet is voldaan.
- 1.1.10. „Ernstige inbreuk”: een onmiddellijk corrigerend optreden vereisende, aanwijsbare afwijking die een ernstige bedreiging voor de veiligheid van personeel of schip vormt, dan wel een ernstig risico voor het milieu. Hieronder valt ook het ontbreken van een doeltreffende en systematische implementatie van een eis van deze Code.
- 1.1.11. „Verjaringsdatum”: de met de vervaldatum van het betreffende document of certificaat overeenkomende dag en maand van ieder jaar.
- 1.1.12. „Verdrag”: Internationaal Verdrag voor de beveiliging van mensenlevens op zee, 1974, als gewijzigd.

1.2. **Doelstellingen**

- 1.2.1. De doelstellingen van de Code zijn de veiligheid op zee te verzekeren en te bereiken dat er niemand gewond raakt, dat er geen mensenlevens verloren gaan en dat er geen schade aan het milieu — met name het zeemilieu — en aan eigendommen wordt toegebracht.

- 1.2.2. Het veiligheidsbeleid van de maatschappij dient onder meer na te streven dat:
 - 1.2.2.1. er aan boord veilige methodes gehanteerd worden en de werkomgeving veilig is;
 - 1.2.2.2. er voorzieningen ter bescherming tegen alle bekende gevaren worden aangebracht, en
 - 1.2.2.3. de bij het wal- en boordpersoneel aanwezige kennis van veiligheidsprocedures voortdurend verbeterd wordt, waaronder ook de voorbereiding voor zowel met veiligheid als milieubescherming samenhangende noodsituaties valt.
- 1.2.3. Het veiligheidsbeleidssysteem moet ervoor zorgen:
 - 1.2.3.1. dat de bindende regels en voorschriften worden nageleefd, en
 - 1.2.3.2. dat de door de Organisatie, de overheden, de classificatiebureaus en de organisaties van de maritieme industrie aanbevolen van toepassing zijnde codes, richtlijnen en normen in aanmerking worden genomen.

1.3. Toepassing

De eisen van deze Code kunnen op alle schepen worden toegepast.

1.4. Functionele vereisten voor een veiligheidsbeleidssysteem (SMS)

Iedere maatschappij moet een veiligheidsbeleidssysteem (SMS) ontwikkelen, uitvoeren en onderhouden dat de volgende functionele vereisten omvat:

- 1.4.1. een beleid voor veiligheid en milieubescherming;
- 1.4.2. instructies en procedures die een veilig gebruik van schepen en bescherming van het milieu moeten verzekeren overeenkomstig de desbetreffende internationale wetgeving en die van de vlaggestaat;
- 1.4.3. duidelijk afgebakende gezagsverhoudingen en communicatiekanalen tussen wal- en boordpersoneel en tussen personeelsleden onderling;
- 1.4.4. procedures voor het rapporteren van ongevallen en inbreuken op de bepalingen van de Code;
- 1.4.5. procedures om zich voor te bereiden en te reageren op noodsituaties, en
- 1.4.6. procedures voor interne audits en beleidsherzieningen.

2. VEILIGHEIDS- EN MILIEUBESCHERMINGSBELEID

- 2.1. De maatschappij moet een veiligheids- en milieubeschermingsbeleid vaststellen en daarin beschrijven hoe zij de doelstellingen van paragraaf 1.2 zullen bereiken.
- 2.2. De maatschappij moet erop toezien dat dit beleid op alle administratieve niveaus, zowel aan wal als aan boord, uitgevoerd en gehandhaafd wordt.

3. VERANTWOORDELIJKHEDEN EN AUTORITEIT VAN DE MAATSCHAPPIJ

- 3.1. Indien de voor het gebruik van het schip verantwoordelijke entiteit niet de eigenaar is, moet de eigenaar de overheid van de volledige naam en alle gegevens betreffende deze entiteit in kennis stellen.
- 3.2. Van alle personeel dat werkzaamheden in verband met en van invloed op veiligheid en vervuilingpreventie leidt, verricht en controleert dient de maatschappij de verantwoordelijkheden, de gezagsverhoudingen en de onderlinge betrekkingen schriftelijk vast te leggen.
- 3.3. De maatschappij dient ervoor te zorgen dat de aangewezen persoon of personen voldoende middelen en assistentie vanaf de wal krijgt (krijgen) om zijn of hun functies te kunnen uitoefenen.

4. AANGEWENZEN PERSOON (PERSONEN)

Ter verzekering van het veilige gebruik van ieder schip en als verbindingsschakel tussen maatschappij en het boordpersoneel, moet iedere maatschappij, naar gelang van het geval, één of meer personen aan de wal aanwijzen die rechtstreeks met de hoogste autoriteit in het bedrijf in contact kan (kunnen) treden. Deze aangewezen persoon (of personen) moet(en) ook verantwoordelijk en bevoegd zijn voor het toezicht op de veiligheids- en vervuilingspreventievereisten van het gebruik van elk schip, en ervoor zorgen dat, indien nodig, voldoende middelen en assistentie vanaf de wal worden ingezet.

5. VERANTWOORDELIJKHEID EN GEZAG VAN DE KAPITEIN

5.1. De maatschappij moet duidelijk de verantwoordelijkheden van de kapitein afbakenen en documenteren met betrekking tot:

5.1.1. de implementatie van het veiligheids- en milieubeschermingsbeleid van de maatschappij;

5.1.2. het motiveren van de bemanning om zich aan dit beleid te houden;

5.1.3. het geven van passende bevelen en instructies in duidelijke en eenvoudige taal;

5.1.4. de controle op de naleving van bepaalde eisen, en

5.1.5. herziening van het SMS en rapporteren van eventuele tekortkomingen aan de bedrijfsleiding aan de wal.

5.2. De maatschappij moet ervoor zorgen dat het aan boord van het schip gebruikte SMS een duidelijke verklaring bevat waarin het gezag van de kapitein benadrukt wordt. De maatschappij moet in het SMS vastleggen dat voor alle besluiten met betrekking tot veiligheid en vervuilingspreventie en voor de beslissing de maatschappij, indien nodig, om assistentie te vragen, het hoogste gezag alsmede de verantwoordelijkheid bij de kapitein liggen.

6. MIDDELEN EN PERSONEEL

6.1. De maatschappij moet erop toezien dat de kapitein:

6.1.1. voldoende gekwalificeerd is om het bevel te voeren;

6.1.2. volledig bekend is met het SMS van de maatschappij, en

6.1.3. voldoende steun krijgt om zich op veilige wijze van zijn taken te kunnen kwijten.

6.2. De maatschappij moet erop toezien dat elk schip, overeenkomstig nationale en internationale voorschriften, bemand wordt met gekwalificeerde, gediplomeerde en medisch geschikte zeelieden.

6.3. De maatschappij dient er door invoering en handhaving van procedures voor te zorgen dat nieuwe personeelsleden en met nieuwe veiligheids- en milieubeschermingstaken belaste personeelsleden naar behoren met hun taken vertrouwd gemaakt worden.

Wanneer het van essentieel belang is dat bepaalde instructies voor het tijdstip van de afvaart gegeven worden, dienen deze, als zodanig genoemd, geregistreerd en metterdaad gegeven te worden.

6.4. De maatschappij dient ervoor te zorgen dat al het bij de uitvoering van het SMS van de maatschappij betrokken personeel voldoende op de hoogte is van de desbetreffende regels, voorschriften, codes en richtlijnen.

6.5. De maatschappij moet procedures vaststellen en handhaven voor het bepalen van de eventuele behoeften aan opleiding ter ondersteuning van het SMS, en moet ervoor zorgen dat alle betrokken personeelsleden deze bijscholing krijgen.

6.6. De maatschappij dient procedures vast te stellen die erin voorzien dat de bemanning relevante informatie over het SMS krijgt in een of meer voor hen begrijpelijke werktalen.

- 6.7. De maatschappij moet ervoor zorgen dat de bemanningsleden bij de uitvoering van hun met het SMS verband houdende taken doeltreffend met elkaar kunnen communiceren.

7. UITWERKING VAN PLANNEN VOOR DE WERKZAAMHEDEN AAN BOORD

De maatschappij dient procedures vast te stellen voor het uitwerken van plannen en instructies, in voorkomend geval met inbegrip van checklists, voor essentiële werkzaamheden aan boord in verband met de veiligheid van het schip en ter voorkoming van verontreiniging. De verschillende hiermee verband houdende taken moeten worden omschreven en aan gekwalificeerd personeel worden toegewezen.

8. VOORBEREIDING OP NOODSITUATIES

- 8.1. De maatschappij dient procedures vast te stellen voor het identificeren en omschrijven van en reageren op potentiële noodsituaties aan boord.
- 8.2. De maatschappij dient programma's vast te stellen voor oefeningen ter voorbereiding op noodsituaties.
- 8.3. Het SMS dient te voorzien in maatregelen die de maatschappij in staat stellen om te allen tijde te reageren op potentieel gevaarlijke situaties, ongevallen en noodsituaties waarbij schepen van de maatschappij betrokken zijn.

9. RAPPORTEREN EN ANALYSE VAN INBREUKEN, ONGEVALLLEN EN GEVAARLIJKE SITUATIES

- 9.1. Het SMS dient procedures te omvatten voor melding aan de maatschappij, onderzoek en analyse van inbreuken, ongevallen en gevaarlijke situaties, die tot doel hebben de veiligheid en de vervuilingpreventie te verbeteren.
- 9.2. De maatschappij dient procedures vast te stellen voor de uitvoering van corrigerende maatregelen.

10. ONDERHOUD VAN SCHIP EN UITRUSTING

- 10.1. De maatschappij dient procedures vast te stellen om ervoor te zorgen dat het schip aan de desbetreffende regels en voorschriften en eventuele door de maatschappij vastgestelde bijkomende eisen blijft beantwoorden.
- 10.2. Met het oog hierop moet de maatschappij ervoor zorgen:
- 10.2.1. dat er met voldoende regelmaat inspecties plaatsvinden;
 - 10.2.2. dat eventuele non-conformiteiten en, voorzover bekend, mogelijke oorzaken hiervan worden gemeld;
 - 10.2.3. dat er passende corrigerende maatregelen worden getroffen, en
 - 10.2.4. dat er een register van deze activiteiten wordt bijgehouden.
- 10.3. De maatschappij dient in het kader van haar SMS procedures vast te stellen voor aanwijzing van die uitrusting en technische systemen waarvan het uitvallen tot gevaarlijke situaties kan leiden. Het SMS moet voorzien in specifieke maatregelen ter bevordering van de betrouwbaarheid van deze uitrusting en systemen. Deze maatregelen omvatten ook het geregeld testen van reserve-installaties en -uitrusting of van technische systemen die niet permanent in gebruik of bedrijf zijn.
- 10.4. De in paragraaf 10.2 genoemde inspecties, alsmede de in paragraaf 10.3 genoemde maatregelen, dienen een integrerend onderdeel van de normale onderhoudswerkzaamheden aan boord te vormen.

11. DOCUMENTATIE

- 11.1. De maatschappij dient procedures vast te stellen en te handhaven voor het controleren van alle documenten en gegevens die relevant zijn voor het SMS.

- 11.2. De maatschappij moet ervoor zorgen dat:
 - 11.2.1. er op alle relevante plaatsen geldige documenten aanwezig zijn;
 - 11.2.2. wijzigingen in documenten door bevoegd personeel geverifieerd en goedgekeurd worden, en
 - 11.2.3. documenten die niet meer actueel zijn direct verwijderd worden.
- 11.3. De documenten die voor de beschrijving en uitvoering van het SMS worden gebruikt kunnen het „Handboek voor het Veiligheidsbeleid” vormen. De desbetreffende documentatie dient te worden bewaard in de vorm die door de maatschappij het meest geschikt wordt geacht. Ieder schip dient alle voor dat schip relevante documentatie aan boord te hebben.

12. VERIFICATIES, EVALUATIE EN HERZIENING DOOR DE MAATSCHAPPIJ

- 12.1. De maatschappij dient interne veiligheidsaudits te houden om na te gaan of de veiligheids- en vervuilingspreventiemaatregelen met het SMS in overeenstemming zijn.
- 12.2. De maatschappij moet regelmatig de doeltreffendheid van het SMS toetsen en dit, indien nodig, herzien, zulks volgens door de maatschappij vastgestelde procedures.
- 12.3. De audits en eventuele corrigerende maatregelen moeten volgens schriftelijk vastgelegde procedures worden uitgevoerd.
- 12.4. Het personeel dat de audits uitvoert mag geen binding hebben met de afdelingen waarop de inspecties betrekking hebben, tenzij dit in de praktijk wegens de omvang en aard van de maatschappij niet mogelijk is.
- 12.5. De resultaten van de audits en herzieningen dienen onder de aandacht van alle voor de betrokken afdeling verantwoordelijke leidinggevende personen te worden gebracht.
- 12.6. De voor de betrokken sector verantwoordelijke leidinggevende personen dienen, wanneer tekortkomingen zijn geconstateerd, tijdig corrigerende maatregelen te nemen.

DEEL B — CERTIFICATIE EN VERIFICATIE

13. CERTIFICATIE EN PERIODIEKE VERIFICATIE

- 13.1. Een schip dient te worden gebruikt door een maatschappij waaraan overeenkomstig paragraaf 14.1 een conformiteitsdocument of een voorlopig conformiteitsdocument is afgegeven met betrekking tot dat schip.
- 13.2. Het conformiteitsdocument dient door de overheid, een door de overheid erkende organisatie of, op verzoek van de overheid, door een andere verdragsluitende regering aan elke maatschappij die aan de eisen van deze Code voldoet te worden afgegeven voor een door de overheid voorgeschreven periode van ten hoogste vijf jaar. Dit document moet aanvaard worden als bewijs dat de maatschappij in staat is aan de eisen van deze Code te voldoen.
- 13.3. Het conformiteitsdocument geldt alleen voor de vaartuigtypen die expliciet in het document worden vermeld. Deze vermelding moet gebaseerd zijn op de vaartuigtypen waarop de eerste verificatie gebaseerd was. Toevoeging van andere typen vaartuigen wordt pas mogelijk, nadat is geverifieerd dat de maatschappij in staat is te voldoen aan de voor deze vaartuigtypen geldende eisen van de Code. Vaartuigtypen zijn in dit verband de typen vaartuigen als bedoeld in hoofdstuk IX, voorschrift 1, van het Verdrag.

- 13.4. De geldigheid van een conformiteitsdocument moet jaarlijks geverifieerd worden door de overheid, door een door de overheid erkende organisatie of, op verzoek van de overheid, door een andere verdragsluitende regering binnen drie maanden vóór of na de verjaringsdatum.
- 13.5. Het conformiteitsdocument moet door de overheid, of op haar verzoek, door de verdragsluitende regering die het document heeft afgegeven, worden ingetrokken, wanneer niet om de in paragraaf 13.4 voorgeschreven jaarlijkse verificatie wordt gevraagd, of indien er bewijzen zijn van ernstige inbreuken op de Code.
- 13.5.1. Alle bijbehorende veiligheidsmanagementcertificaten en/of voorlopige veiligheidsmanagementcertificaten moeten samen met het conformiteitsdocument worden ingetrokken.
- 13.6. Er moet zich een afschrift van het conformiteitsdocument aan boord van het schip bevinden, zodat de kapitein dit, indien hem daarom wordt gevraagd door de overheid of door een door de overheid erkende organisatie, dan wel in verband met de in hoofdstuk IX, voorschrift 6, lid 2, van het Verdrag bedoelde controle, ter verificatie kan overleggen. Het afschrift van het document hoeft niet te worden gewaarmerkt of gecertificeerd.
- 13.7. Het veiligheidsmanagementcertificaat moet voor een schip voor een periode van ten hoogste vijf jaar worden afgegeven door de overheid, een door de overheid erkende organisatie of, op verzoek van de overheid, door een andere verdragsluitende regering aan elke maatschappij die aan de eisen van deze Code voldoet. Bij de afgifte van dit certificaat dient de overheid zich ervan te vergewissen dat het gebruik door de maatschappij en het management aan boord van het schip in overeenstemming is met het goedgekeurde SMS. Het certificaat moet worden aanvaard als bewijs dat het schip voldoet aan de eisen van deze Code.
- 13.8. De geldigheid van het veiligheidsmanagementcertificaat moet minstens éénmaal tussentijds geverifieerd worden door de overheid, door een door de overheid erkende organisatie of, op verzoek van de overheid, door een andere verdragsluitende regering. Indien er slechts één tussentijdse verificatie moet worden verricht en het veiligheidsmanagementcertificaat vijf jaar geldig is, moet deze verificatie plaatsvinden in de tijd tussen de tweede en de derde verjaringsdatum van het veiligheidsmanagementcertificaat.
- 13.9. Onverminderd het bepaalde in paragraaf 13.5.1, moet het veiligheidsmanagementcertificaat ook worden ingetrokken door de overheid of, op verzoek van de overheid, door de verdragsluitende regering die het heeft afgegeven, wanneer niet om de in paragraaf 13.8 voorgeschreven tussentijdse verificatie gevraagd wordt, of er bewijs is van een ernstige inbreuk op deze Code.
- 13.10. Onverminderd het bepaalde in de paragrafen 13.2 en 13.7, is het nieuwe conformiteitsdocument of veiligheidsmanagementcertificaat, wanneer de hernieuwde verificatie minder dan drie maanden vóór de vervaldag van het bestaande conformiteitsdocument of veiligheidsmanagementcertificaat wordt voltooid, geldig vanaf de datum van voltooiing van de hernieuwde verificatie voor een periode van ten hoogste vijf jaar vanaf de vervaldag van het bestaande conformiteitsdocument of veiligheidsmanagementcertificaat.
- 13.11. Wanneer de hernieuwde verificatie meer dan drie maanden vóór de vervaldag van het bestaande conformiteitsdocument of veiligheidsmanagementcertificaat wordt voltooid, is het nieuwe conformiteitsdocument of veiligheidsmanagementcertificaat geldig vanaf de datum van voltooiing van de hernieuwde verificatie voor een periode van ten hoogste vijf jaar vanaf de datum van voltooiing van de hernieuwde verificatie.

14. VOORLOPIGE CERTIFICATIE

- 14.1. Er mag een voorlopig conformiteitsdocument worden afgegeven om het begin van de implementatie van deze Code gemakkelijker te maken, wanneer:
1. de maatschappij een nieuw bedrijf is, of
 2. nieuwe typen vaartuigen aan het conformiteitsdocument moeten worden toegevoegd, nadat is geverifieerd dat de maatschappij over een veiligheidsbeleidssysteem beschikt dat beantwoordt aan de doelstellingen van paragraaf 1.2.3 van deze Code, mits de maatschappij plannen laat zien voor de implementatie van een aan alle eisen van de Code voldoende veiligheidsbeleidssysteem binnen de geldigheidsduur van het voorlopig conformiteitsdocument. Dit voorlopig conformiteitsdocument mag voor een periode van ten hoogste 12 maanden worden afgegeven door de overheid, een door de overheid erkende organisatie of, op verzoek van de overheid, door een andere verdragsluitende regering. Er moet zich een afschrift van het conformiteitsdocument aan boord van het schip bevinden, zodat de kapitein dit, indien hem daarom wordt gevraagd door de overheid of door een door de overheid erkende organisatie, dan wel in verband met de in hoofdstuk IX, voorschrift 6, lid 2, van het Verdrag bedoelde controle, ter verificatie kan overleggen. Het afschrift van het document hoeft niet te worden gewaarmerkt of gecertificeerd.

- 14.2. Een voorlopig veiligheidsmanagementcertificaat mag worden afgegeven:
1. voor nieuwe schepen bij oplevering;
 2. wanneer de maatschappij de verantwoordelijkheid aanvaardt voor de exploitatie van een schip dat nieuw is voor de maatschappij, of
 3. bij omvlagging van een schip.
- Een veiligheidsmanagementcertificaat mag voor ten hoogste zes maanden worden afgegeven door de overheid, een door de overheid erkende organisatie of, op verzoek van de overheid, door een andere verdragsluitende regering.
- 14.3. Een overheid of, op verzoek van de overheid, een andere verdragsluitende regering mag in bijzondere gevallen de geldigheid van een voorlopig veiligheidsmanagementcertificaat met ten hoogste 6 maanden na de vervaldatum verlengen.
- 14.4. Een voorlopig veiligheidsmanagementcertificaat mag worden afgegeven, nadat is geverifieerd dat:
1. het conformiteitsdocument, of het voorlopig conformiteitsdocument, betrekking heeft op het betrokken schip;
 2. het door de maatschappij voor het betrokken schip voorziene veiligheidsbeleidssysteem de kernpunten van deze Code omvat en het schip ofwel is beoordeeld bij de audit met het oog op de afgifte van het conformiteitsdocument ofwel blijkt te voldoen aan de voorwaarden voor de afgifte van het voorlopig conformiteitsdocument;
 3. de maatschappij de audit van het schip voor binnen drie maanden gepland heeft;
 4. de kapitein en de officieren het SMS en de voor de implementatie van het SMS geplande regelingen goed kennen;
 5. de instructies die als essentieel zijn aangemerkt, vóór de afvaart worden gegeven, en
 6. de relevante informatie over het SMS gegeven is in een of meer door de bemanning begrepen werktalen.
15. VERIFICATIE
- 15.1. Alle door deze Code voorgeschreven verificaties moeten worden verricht volgens procedures die acceptabel zijn voor de overheid, rekening houdende met de door de Organisatie opgestelde richtlijnen ⁽¹⁾.
16. MODELLEN VAN CERTIFICATEN
- 16.1. De vorm van het conformiteitsdocument, het veiligheidsmanagementcertificaat, het voorlopig conformiteitsdocument en het voorlopig veiligheidsmanagementcertificaat moet overeenkomen met de modellen in het aanhangsel bij deze Code. Indien een andere taal dan het Engels of het Frans wordt gebruikt, dient de tekst vergezeld te gaan van een vertaling in een van deze talen.
- 16.2. Behalve het bepaalde in paragraaf 13.3, mogen in het conformiteitsdocument en het voorlopig conformiteitsdocument bij de vaartuigtypen ook de eventuele in het SMS beschreven gebruiksbeperkingen voor die vaartuigtypen worden vermeld.
-

⁽¹⁾ Zie de richtlijnen voor de implementatie van de internationale veiligheidsmanagementcode (ISM-code) door de overheid, door de Organisatie aangenomen bij Resolutie A. 913(22).

Aanhangsel

Modellen van het conformiteitsdocument, het veiligheidsmanagementcertificaat, het voorlopig conformiteitsdocument en het voorlopig veiligheidsmanagementcertificaat

CONFORMITEITSDOCUMENT

(Officieel zegel)

(Staat)

Certificaat nr.

Afgegeven krachtens de bepalingen van het INTERNATIONAAL VERDRAG VOOR DE BEVEILIGING VAN MENSENLEVEN OP ZEE, 1974, als gewijzigd

Op gezag van de regering van

(naam van de staat)

door

(gemachtigde persoon of organisatie)

Naam en adres van de maatschappij:

.....

.....

(zie paragraaf 1.1.2 van de ISM-code)

HIERBIJ VERKLAAR IK dat het veiligheidsbeleidssysteem van de maatschappij aan een audit is onderworpen en dat het in overeenstemming is met de bepalingen van de internationale veiligheidsmanagementcode voor veilig gebruik van schepen en voor vervuilingspreventie (ISM-code) voor onderstaande typen schepen (doorhalen wat niet van toepassing is):

Passagiersschip

Hogesnelheidspassagiersvaartuig

Hogesnelheidsvrachtvaartuig

Bulkcarrier

Olietanker

Chemicaliëntanker

Gastanker

Verplaatsbare offshore booreenheid

Ander vrachtschip

Dit conformiteitsdocument is geldig tot, behoudens periodieke verificatie.

Afgegeven te

(plaats van afgifte van het document)

Datum van afgifte:

*(zegel of stempel van de met de afgifte belaste instantie, naar gelang van toepassing)**(handtekening van de naar behoren gemachtigde ambtenaar die het document heeft afgegeven)*

Certificaat nr.

VERKLARING VAN JAARLIJKSE VERIFICATIE

HIERBIJ VERKLAAR IK dat bij de overeenkomstig hoofdstuk IX, voorschrift 6, lid 1, van het Verdrag en paragraaf 13.4 van de ISM-code uitgevoerde periodieke verificatie het veiligheidsbeleidssysteem in overeenstemming is bevonden met de eisen van de ISM-code.

1e JAARLIJKSE VERIFICATIE

Getekend:
(handtekening van de gemachtigde ambtenaar)

Plaats:

Datum:

2e JAARLIJKSE VERIFICATIE

Getekend:
(handtekening van de gemachtigde ambtenaar)

Plaats:

Datum:

3e JAARLIJKSE VERIFICATIE

Getekend:
(handtekening van de gemachtigde ambtenaar)

Plaats:

Datum:

4e JAARLIJKSE VERIFICATIE

Getekend:
(handtekening van de gemachtigde ambtenaar)

Plaats:

Datum:

VEILIGHEIDSMANAGEMENTCERTIFICAAT

*(Officieel zegel)**(Staat)*

Certificaat nr.

Afgegeven krachtens de bepalingen van het

INTERNATIONAAL VERDRAG VOOR DE BEVEILIGING VAN MENSENLEVEN OP ZEE, 1974, als gewijzigd

Op gezag van de regering van
*(naam van de staat)*door
(gemachtigde persoon of organisatie)

Naam van het vaartuig:

Kennummer of -letters:

Haven van registratie:

Type vaartuig (*):

Brutotonnage:

IMO-nummer:

Naam en adres van de maatschappij:
(zie paragraaf 1.1.2 van de ISM-code)

HIERBIJ VERKLAAR IK dat het veiligheidsbeleidssysteem van het vaartuig aan een audit is onderworpen en dat het in overeenstemming is met de bepalingen van de internationale veiligheidsmanagementcode voor veilig gebruik van schepen en voor vervuillingspreventie (ISM-code), na te hebben geverifieerd dat het conformiteitsdocument van de maatschappij op dit type vaartuig van toepassing is.

Dit veiligheidsmanagementcertificaat is geldig tot, behoudens periodieke verificatie en de geldigheid van het conformiteitsdocument.

Afgegeven te
(plaats van afgifte van het document)

Datum van afgifte

*(zegel of stempel van de met de afgifte belaste instantie, naar gelang van toepassing)**(handtekening van de naar behoren gemachtigde ambtenaar die het certificaat heeft afgegeven)*

(*) Vermeld als type vaartuig één van onderstaande vaartuigtypen: passagiersschip; hogesnelheidspassagiersvaartuig; hogesnelheidsvrachtvaartuig; bulkcarrier; olietanker; chemicaliëntanker; gastanker; mobiele offshore booreenheid; ander vrachtschip.

Certificaat nr.

VERKLARING VAN TUSSENTIJDSE VERIFICATIE EN AANVULLENDE VERIFICATIE (INDIEN VEREIST)

HIERBIJ VERKLAAR IK dat bij de overeenkomstig hoofdstuk IX, voorschrift 6, lid 1, van het Verdrag en paragraaf 13.8 van de ISM-code uitgevoerde periodieke verificatie het veiligheidsbeleidssysteem in overeenstemming is bevonden met de eisen van de ISM-code.

TUSSENTIJDSE VERIFICATIE
(te verrichten tussen de tweede en derde
verjaringsdatum)

Getekend:
(handtekening van de gemachtigde ambtenaar)

Plaats:

Datum:

AANVULLENDE VERIFICATIE (*)

Getekend:
(handtekening van de gemachtigde ambtenaar)

Plaats:

Datum:

AANVULLENDE VERIFICATIE (*)

Getekend:
(handtekening van de gemachtigde ambtenaar)

Plaats:

Datum:

AANVULLENDE VERIFICATIE (*)

Getekend:
(handtekening van de gemachtigde ambtenaar)

Plaats:

Datum:

(*) Indien van toepassing. Zie paragraaf 3.4.1 van de richtlijnen betreffende de implementatie van de internationale veiligheidsmanagementcode (ISM-code) door overheden (Resolutie A.913(22)).

VOORLOPIG CONFORMITEITSDOCUMENT

*(Officieel zegel)**(Staat)*

Certificaat nr.

Afgegeven krachtens de bepalingen van het

INTERNATIONAAL VERDRAG VOOR DE BEVEILIGING VAN MENSENLEVEN OP ZEE, 1974, als gewijzigd

Op gezag van de regering van

(naam van de staat)

door

(gemachtigde persoon of organisatie)

Naam en adres van de maatschappij:

.....

.....

(zie paragraaf 1.1.2 van de ISM-code)

HIERBIJ VERKLAAR IK dat het veiligheidsbeleidssysteem van de maatschappij in overeenstemming is bevonden met de doelstellingen van paragraaf 1.2.3 van de internationale veiligheidsmanagementcode voor veilig gebruik van schepen en voor vervuilingspreventie (ISM-code) voor onderstaand(e) type(n) vaartuig(en) (doorhalen wat niet van toepassing is):

Passagiersschip

Hogesnelheidspassagiersvaartuig

Hogesnelheidsvrachtvaartuig

Bulkcarrier

Olietanker

Chemicaliëntanker

Gastanker

Verplaatsbare offshore booreenheid

Ander vrachtschip

Dit voorlopig conformiteitsdocument is geldig tot:

Afgegeven te:

(plaats van afgifte van het document)

Datum van afgifte:

*(zegel of stempel van de met de afgifte belaste instantie, naar gelang van toepassing)**(handtekening van de naar behoren gemachtigde ambtenaar die het document heeft afgegeven)*

VOORLOPIG VEILIGHEIDSMANAGEMENTCERTIFICAAT

*(Officieel zegel)**(Staat)*

Certificaat nr.

Afgegeven krachtens de bepalingen van het

INTERNATIONAAL VERDRAG VOOR DE BEVEILIGING VAN MENSENLEVEN OP ZEE, 1974, als gewijzigd

Op gezag van de regering van
*(naam van de staat)*door
(gemachtigde persoon of organisatie)

Naam van het vaartuig:

Kennummer of -letters:

Haven van registratie:

Type vaartuig (*):

Brutotonnage:

IMO-nummer:

Naam en adres van de maatschappij:
(zie paragraaf 1.1.2 van de ISM-code)

HIERBIJ VERKLAAR IK dat aan de eisen van paragraaf 14.4 van de ISM-code is voldaan en dat het conformiteitsdocument/voorlopig conformiteitsdocument (**) van de maatschappij betrekking heeft op dit schip.

Dit voorlopige veiligheidsmanagementcertificaat is geldig tot behoudens de geldigheid van het conformiteitsdocument/voorlopig conformiteitsdocument (**).

Afgegeven te:
(plaats van afgifte van het document)

Datum van afgifte

*(zegel of stempel van de met de afgifte belaste instantie, naar gelang van toepassing)**(handtekening van de naar behoren gemachtigde ambtenaar die het certificaat heeft afgegeven)*

(*) Vermeld als type vaartuig één van onderstaande vaartuigtypen: passagiersschip; hogesnelheidspassagiersvaartuig; hogesnelheidsvrachtvaartuig; bulkcarrier; olietanker; chemicaliëntanker; gastanker; verplaatsbare offshore booreenheid; ander vrachtschip.

(**) Doorhalen wat niet van toepassing is.

Certificaat nr.

De geldigheidsduur van dit voorlopige veiligheidsmanagementcertificaat is verlengd tot

Datum van verlenging

(zegel of stempel van de met de afgifte belaste instantie, naar gelang van toepassing)

(handtekening van de naar behoren gemachtigde ambtenaar die de geldigheidsduur heeft verlengd)

BIJLAGE II

BEPALINGEN VOOR DE OVERHEID BETREFFENDE DE IMPLEMENTATIE VAN DE INTERNATIONALE VEILIGHEIDSMANAGEMENTCODE (ISM-CODE)*DEEL A ALGEMENE BEPALINGEN**DEEL B CERTIFICATIE EN NORMEN*

2. CERTIFICATIEPROCEDURE
3. KWALITEIT VAN HET MANAGEMENT
4. VEREISTE BEKWAAMHEID
5. MODELLEN VAN HET CONFORMITEITSDOCUMENT EN HET VEILIGHEIDSMANAGEMENTCERTIFICAAT

DEEL A — ALGEMENE BEPALINGEN

- 1.1. Bij de uitvoering van de door de ISM-code voor de onder deze verordening vallende schepen voorgeschreven verificatie- en certificatietaken voldoen de lidstaten aan de eisen en normen van deel B van deze titel.
- 1.2. Voorts houden de lidstaten naar behoren rekening met de bepalingen van de gewijzigde richtlijnen betreffende de implementatie van de Internationale Veiligheidsmanagementcode (ISM-code) door overheden, als aangenomen door de IMO bij Resolutie A.913 (22) van 29 november 2001, voorzover zij niet onder deel B van deze titel vallen.

DEEL B — CERTIFICATIE EN NORMEN

2. CERTIFICATIEPROCEDURE
 - 2.1. Bij de certificatieprocedure met betrekking tot de afgifte van een conformiteitsdocument aan een maatschappij en van een veiligheidsmanagementcertificaat voor ieder schip wordt met onderstaande bepalingen rekening gehouden.
 - 2.2. De certificatieprocedure bestaat normalerwijze uit de volgende etappes:
 1. eerste verificatie;
 2. jaarlijkse of tussentijdse verificatie;
 3. hernieuwde verificatie; en,
 4. extra verificatie.Deze verificaties vinden plaats wanneer de maatschappij dit vraagt aan de overheid of aan de namens de overheid optredende erkende organisatie.
 - 2.3. Bij deze verificaties vindt ook een veiligheidsmanagementaudit plaats.
 - 2.4. Voor de uitvoering van deze audit worden een hoofdauditor en, indien relevant, een team van auditors aangewezen.
 - 2.5. De aangewezen hoofdauditor stelt in overleg met de maatschappij een auditplan op.
 - 2.6. Een auditrapport wordt opgesteld onder toezicht van de hoofdauditor, die verantwoordelijk is voor de correctheid en volledigheid van dat rapport.
 - 2.7. Het auditrapport omvat het auditplan, de gegevens betreffende de leden van het auditteam, data en gegevens betreffende de maatschappij, verslagen van eventuele opmerkingen en geconstateerde inbreuken, alsmede opmerkingen over de mate waarin het veiligheidsbeleidssysteem aan de gestelde doelen beantwoordt.

3. KWALITEIT VAN HET MANAGEMENT

3.1. De auditors of het team van auditors die (dat) de naleving van de ISM-code moeten (moet) verifiëren, zijn (is) bevoegd op de volgende punten:

1. toezicht op de naleving van de regels en voorschriften, certificatie van zeelieden inbegrepen, voor ieder door de maatschappij gebruikt type vaartuig;
2. werkzaamheden in verband met de goedkeuring, controle en afgifte van certificaten voor de zeevaart;
3. de instructies die bij de door de ISM-code vereiste veiligheidsbeleidssystemen in acht moeten worden genomen, en
4. praktijkervaring met het gebruik van schepen.

3.2. Bij de verificatie van de naleving van de eisen van de ISM-code moet ervoor worden gezorgd dat er geen bindingen zijn tussen het advies-personeel en degenen die bij de certificatieprocedure zijn betrokken.

4. VEREISTE BEKWAAMHEID

4.1. Minimaal vereiste bekwaamheid voor het verrichten van verificatie

4.1.1. Het met de verificatie van de naleving van de eisen van de ISM-code te belasten personeel moet voldoen aan de minimumeisen voor inspecteurs van punt 2 van bijlage VII bij Richtlijn 95/21/EG van de Raad.

4.1.2. Dit personeel moet door zijn opleiding over voldoende bekwaamheid en vaardigheden beschikken om de naleving van de eisen van de ISM-code te kunnen verifiëren, met name waar het gaat om:

- a) kennis en begrip van de ISM-code;
- b) bindende regels en voorschriften;
- c) de instructies waarnaar de maatschappijen zich krachtens de ISM-code moeten richten;
- d) beoordelingstechnieken (onderzoeken, ondervragen, evalueren en rapporteren);
- e) technische of operationele aspecten van het veiligheidsbeleid;
- f) basiskennis van scheepvaart en van de werkzaamheden aan boord, en
- g) deelneming aan ten minste één audit van een met de zeevaart verband houdend beleidssysteem.

4.2. Bekwaamheid voor het verrichten van eerste verificaties en hernieuwde verificaties

4.2.1. Om ten volle te kunnen beoordelen of de maatschappij, respectievelijk ieder type schip aan de eisen van de ISM-code voldoet, moet het personeel dat met het oog op de afgifte van een conformiteitsdocument en een veiligheidsmanagementcertificaat een eerste of hernieuwde verificatie moet uitvoeren, niet alleen over bovengenoemde minimumbekwaamheden beschikken, maar ook in staat zijn om:

- a) te bepalen of de onderdelen van het SMS al dan niet met de eisen van de ISM-code in overeenstemming zijn;
- b) te bepalen of het SMS van de maatschappij, respectievelijk van ieder type schip, doeltreffend genoeg is om de naleving te verzekeren van de regels en voorschriften, zoals die zal blijken uit de verslagen van de wettelijk voorgeschreven onderzoeken en klasse-onderzoeken;
- c) te beoordelen of het SMS doeltreffend genoeg is om de naleving van andere, niet door wettelijk voorgeschreven onderzoeken en klasse-onderzoeken bestreken regels en voorschriften te verzekeren en de verificatie daarvan mogelijk te maken, en
- d) te beoordelen of de door de IMO, de betrokken overheden, classificatiebureaus en organisaties van de maritieme industrie aanbevolen veilige werkmethoden in aanmerking zijn genomen.

4.2.2. Aan deze bekwaamheidseisen kan worden voldaan door teams die tezamen alle vereiste bekwaamheden bezitten.

5. MODELLEN VAN CONFORMITEITSDOCUMENTEN EN VEILIGHEIDSMANAGEMENTCERTIFICATEN

Voor slechts één lidstaat varende schepen gebruiken de lidstaten de formulieren van de ISM-code of onderstaande formulieren van het conformiteitsdocument, het veiligheidsmanagementcertificaat, het voorlopig conformiteitsdocument en het voorlopig veiligheidsmanagementcertificaat.

In geval van een afwijking krachtens artikel 7, lid 1, en, indien van toepassing, lid 2, wordt een ander certificaat afgegeven waarop duidelijk vermeld staat dat een afwijking krachtens artikel 7, lid 1, en, indien van toepassing, lid 2, is toegestaan en staat aangegeven welke gebruiksbeperkingen van toepassing zijn.

CONFORMITEITSDOCUMENT

*(Officieel zegel)**(Staat)*

Certificaat nr.

Afgegeven krachtens de bepalingen [van het INTERNATIONAAL VERDRAG VOOR DE BEVEILIGING VAN MENSENLEVEN OP ZEE, 1974, als gewijzigd en] (*) van Verordening (EG) nr. .../... inzake de implementatie van de ISM-code in de Gemeenschap

Op gezag van de regering van
(naam van de staat)

door
(gemachtigde persoon of organisatie)

Naam en adres van de maatschappij

.....

(zie paragraaf 1.1.2 van Deel A van bijlage I bij Verordening (EG) nr. .../...)

HIERBIJ VERKLAAR IK dat het veiligheidsbeleidssysteem van de maatschappij aan een audit is onderworpen en dat het in overeenstemming is met de bepalingen van de internationale veiligheidsmanagementcode voor veilige exploitatie van schepen en voor vervuilingspreventie (ISM-code) voor onderstaande typen schepen (doorhalen wat niet van toepassing is):

Passagiersschip

Hogesnelheidspassagiersvaartuig

Hogesnelheidsvrachtvaartuig

Bulkcarrier

Olietanker

Chemicaliëntanker

Gastanker

Verplaatsbare offshore booreenheid

Ander vrachtschip

Ro-ro-passagiersveerboot

Dit conformiteitsdocument is geldig tot, behoudens periodieke verificatie.

Afgegeven te
(plaats van afgifte van het document)

Datum van afgifte:

*(zegel of stempel van de met de afgifte belaste instantie, naar gelang van toepassing)**(handtekening van de naar behoren gemachtigde ambtenaar die het document heeft afgegeven)*

(*) Mag worden geschrapt bij schepen die uitsluitend voor reizen binnen één lidstaat worden gebruikt.

Certificaat nr.

VERKLARING VAN JAARLIJKSE VERIFICATIE

HIERBIJ VERKLAAR IK dat bij de periodieke verificatie die is uitgevoerd overeenkomstig [hoofdstuk IX, voorschrift 6, lid 1, van het Verdrag en paragraaf 13.4 van de ISM-code en] (*) artikel 6 van Verordening (EG) nr. .../... inzake de implementatie van de ISM-code in de Gemeenschap, het veiligheidsbeleidssysteem in overeenstemming met de eisen van de ISM-code is bevonden.

1e JAARLIJKSE VERIFICATIE

Getekend:
(handtekening van de gemachtigde ambtenaar)

Plaats:

Datum:

2e JAARLIJKSE VERIFICATIE

Getekend:
(handtekening van de gemachtigde ambtenaar)

Plaats:

Datum:

3e JAARLIJKSE VERIFICATIE

Getekend:
(handtekening van de gemachtigde ambtenaar)

Plaats:

Datum:

4e JAARLIJKSE VERIFICATIE

Getekend:
(handtekening van de gemachtigde ambtenaar)

Plaats:

Datum:

(*) Mag worden geschrapt bij schepen die uitsluitend voor reizen binnen één lidstaat worden gebruikt.

VEILIGHEIDSMANAGEMENTCERTIFICAAT

*(Officieel zegel)**(Staat)*

Certificaat nr.

Afgegeven krachtens de bepalingen [van het INTERNATIONAAL VERDRAG VOOR DE BEVEILIGING VAN MENSENLEVEN OP ZEE, 1974, als gewijzigd en] (*) van Verordening (EG) nr. .../... inzake de implementatie van de ISM-code in de Gemeenschap

Op gezag van de regering van
(naam van de staat)

door
(gemachtigde persoon of organisatie)

Naam van het vaartuig:

Kennummer of -letters:

Haven van registratie:

Type vaartuig (**):

Brutotonnage:

IMO-nummer:

Naam en adres van de maatschappij:
(zie paragraaf 1.1.2 van Deel A van bijlage I bij Verordening (EG) nr. .../...)

HIERBIJ VERKLAAR IK dat het veiligheidsmanagementsysteem van het vaartuig aan een audit is onderworpen en dat het in overeenstemming is met de bepalingen van de internationale veiligheidsmanagementcode voor veilige exploitatie van schepen en voor vervuilingspreventie (ISM-code), na te hebben geverifieerd dat het conformiteitsdocument van de maatschappij op dit type vaartuig van toepassing is.

Dit veiligheidsmanagementcertificaat is geldig tot, behoudens periodieke verificatie en de geldigheid van het conformiteitsdocument.

Afgegeven te
(plaats van afgifte van het document)

Datum van afgifte:

(zegel of stempel van de met de afgifte belaste instantie, naar gelang van toepassing)

(handtekening van de naar behoren gemachtigde ambtenaar die het certificaat heeft afgegeven)

(*) Mag worden geschrapt bij schepen die uitsluitend voor reizen binnen één lidstaat worden gebruikt.

(**) Vermeld als type vaartuig één van onderstaande vaartuigtypen: passagiersschip; hogesnelheidspassagiersvaartuig; hogesnelheidsvrachvaartuig; bulkcarrier; olietanker; chemicaliëntanker; gastanker; mobiele offshore booreenheid; ander vrachtschip; ro-ro-passagiersveerboot.

Certificaat nr.

VERKLARING VAN TUSSENTIJDSE VERIFICATIE EN AANVULLENDE VERIFICATIE (INDIEN VEREIST)

HIERBIJ VERKLAAR IK dat bij de periodieke verificatie die is uitgevoerd overeenkomstig [hoofdstuk IX, voorschrift 6, lid 1, van het Verdrag en paragraaf 13.8 van de ISM-code en] (*) artikel 6 van Verordening (EG) nr. .../... inzake de implementatie van de ISM-code in de Gemeenschap, het veiligheidsbeleidssysteem in overeenstemming met de eisen van de ISM-code is bevonden.

TUSSENTIJDSE VERIFICATIE
(te verrichten tussen de tweede en derde
verjaringsdatum)

Getekend:
(handtekening van de gemachtigde ambtenaar)

Plaats:

Datum:

AANVULLENDE VERIFICATIE (**)

Getekend:
(handtekening van de gemachtigde ambtenaar)

Plaats:

Datum:

AANVULLENDE VERIFICATIE (**)

Getekend:
(handtekening van de gemachtigde ambtenaar)

Plaats:

Datum:

AANVULLENDE VERIFICATIE (**)

Getekend:
(handtekening van de gemachtigde ambtenaar)

Plaats:

Datum:

(*) Mag worden geschrapt bij schepen die uitsluitend voor reizen binnen één lidstaat worden gebruikt.

(**) Indien van toepassing. Zie paragraaf 13.8 van de ISM-code en paragraaf 3.4.1 van de richtsnoeren betreffende de implementatie van de internationale veiligheidsmanagementcode (ISM-code) door overheden (Resolutie A.913(22)).

VOORLOPIG CONFORMITEITSDOCUMENT

*(Officieel zegel)**(Staat)*

Certificaat nr.

Afgegeven krachtens de bepalingen [van het INTERNATIONAAL VERDRAG VOOR DE BEVEILIGING VAN MENSENLEVEN OP ZEE, 1974, als gewijzigd en] (*) van Verordening (EG) nr. .../... inzake de implementatie van de ISM-code in de Gemeenschap

Op gezag van de regering van
(naam van de staat)

door
(gemachtigde persoon of organisatie)

Naam en adres van de maatschappij

.....

(zie paragraaf 1.1.2 van Deel A van bijlage I bij Verordening (EG) nr. .../...)

HIERBIJ VERKLAAR IK dat het veiligheidsmanagementsysteem van de maatschappij in overeenstemming is bevonden met de doelstellingen van paragraaf 1.2.3 van deel A van bijlage I bij Verordening (EG) nr. .../... voor onderstaand(e) type(n) vaartuig(en) (doorhalen wat niet van toepassing is):

Passagiersschip

Hogesnelheidspassagiersvaartuig

Hogesnelheidsvrachtvaartuig

Bulkcarrier

Olietanker

Chemicaliëntanker

Gastanker

Verplaatsbare offshore booreenheid

Ander vrachtschip

Ro-ro-passagiersveerboot

Dit voorlopige conformiteitsdocument is geldig tot

Afgegeven te
(plaats van afgifte van het document)

Datum van afgifte

(zegel of stempel van de met de afgifte belaste instantie, naar gelang van toepassing)

(handtekening van de naar behoren gemachtigde ambtenaar die het document heeft afgegeven)

(*) Mag worden geschrapt bij schepen die uitsluitend voor reizen binnen één lidstaat worden gebruikt.

VOORLOPIG VEILIGHEIDSMANAGEMENTCERTIFICAAT

(Officieel zegel)

(Staat)

Certificaat nr.

Afgegeven krachtens de bepalingen [van het INTERNATIONAAL VERDRAG VOOR DE BEVEILIGING VAN MENSENLEVEN OP ZEE, 1974, als gewijzigd en] (*) van Verordening (EG) nr. .../... inzake de implementatie van de ISM-code in de Gemeenschap

Op gezag van de regering van
(naam van de staat)

door
(gemachtigde persoon of organisatie)

Naam van het vaartuig:

Kennummer of -letters:

Haven van registratie:

Type vaartuig (**):

Brutotonnage:

IMO-nummer:

Naam en adres van de maatschappij:
(zie paragraaf 1.1.2 van Deel A van bijlage I bij Verordening (EG) nr. .../...)

HIERBIJ VERKLAAR IK dat aan de eisen van paragraaf 14.4 van deel A van bijlage I bij Verordening (EG) nr. .../2005 is voldaan en dat het conformiteitsdocument/voorlopig conformiteitsdocument (***) van de maatschappij betrekking heeft op dit schip.

Dit voorlopig veiligheidsmanagementcertificaat is geldig tot, behoudens de geldigheid van het conformiteitsdocument / voorlopig conformiteitsdocument (***)

Afgegeven te:
(plaats van afgifte van het document)

Datum van afgifte:

(zegel of stempel van de met de afgifte belaste instantie, naar gelang van toepassing)

(handtekening van de naar behoren gemachtigde ambtenaar die het certificaat heeft afgegeven)

(*) Mag worden geschrapt bij schepen die uitsluitend voor reizen binnen één lidstaat worden gebruikt.

(**) Vermeld als type vaartuig één van onderstaande vaartuigtypen: passagiersschip; hogesnelheidspassagiersvaartuig; hogesnelheidsvrachvaartuig; bulkcarrier; olietanker; chemicaliëntanker; gastanker; mobiele offshore booreenheid; ander vrachtschip; ro-ro-passagiersveerboot.

(***) Doorhalen wat niet van toepassing is.

Certificaat nr.

De geldigheidsduur van dit voorlopige veiligheidsmanagementcertificaat is verlengd tot:

Datum van verlenging:

(zegel of stempel van de met de afgifte belaste instantie, naar gelang van toepassing)

(handtekening van de naar behoren gemachtigde ambtenaar die de geldigheidsduur heeft verlengd)

MOTIVERING VAN DE RAAD

I. INLEIDING

In het kader van de medebeslissingsprocedure (art. 251 VEG) heeft de Raad op 9 december 2004 een politiek akkoord bereikt over de ontwerp-verordening van het Europees Parlement en de Raad inzake de implementatie van de Internationale Veiligheidsmanagementcode (ISM-code) in de Gemeenschap ⁽¹⁾. Na bijwerking door de juristen-vertalers heeft de Raad zijn gemeenschappelijk standpunt op 18 juli 2005 vastgesteld.

Het Europees Parlement heeft er in zijn advies in eerste lezing van 10 maart 2004 mee ingestemd het Commissievoorstel zonder amendementen goed te keuren ⁽²⁾. Bij het bepalen van zijn standpunt heeft de Raad rekening gehouden met het advies van het Economisch en Sociaal Comité ⁽³⁾ ⁽⁴⁾.

Deze verordening strekt tot vervanging en verruiming van Verordening (EG) nr. 3051/95 van de Raad teneinde het veiligheidsmanagement, de veilige exploitatie en de verontreinigingspreventie van schepen te verbeteren. De bepalingen van de ISM-code moeten van toepassing zijn op alle voor internationale of binnenlandse reizen gebruikte schepen die onder de vlag van een lidstaat varen en op alle onder het toepassingsgebied van het SOLAS-Verdrag vallende schepen die uitsluitend voor binnenlandse reizen worden gebruikt of lijndiensten onderhouden tussen havens van de lidstaten.

II. ANALYSE VAN HET GEMEENSCHAPPELIJK STANDPUNT

De Internationale Maritieme Organisatie (IMO) heeft in 1993 de Internationale Veiligheidsmanagementcode voor de veilige exploitatie van schepen en ter voorkoming van verontreiniging, de zogenoemde ISM-code, als onderdeel van het Internationaal Verdrag voor de beveiliging van mensenlevens op zee (SOLAS) aangenomen ter bevordering van de ontwikkeling van een algemene veiligheidscultuur en milieubewustzijn bij bemanningen en rederijen. De code bevat richtsnoeren voor het management en de exploitatie van schepen door hun respectieve rederijen.

Naar aanleiding van het tragische ongeval met de *Estonia* heeft de Gemeenschap de implementatie van deze ISM-code vervroegd met de aanneming van Verordening (EG) nr. 3051/95, die van toepassing is op ro-ro-passagiersveerboten die voor internationale en binnenlandse reizen binnen de Gemeenschap worden gebruikt.

De Raad steunt het beginsel dat is neergelegd in het in december 2003 ingediende Commissievoorstel om Verordening (EG) nr. 3051/95 te vervangen door een nieuwe tekst waarbij alle rederijen en schepen die onder hoofdstuk IX van het SOLAS-Verdrag vallen, worden verplicht de ISM-code toe te passen, mede in aanmerking nemend dat de code internationaal gezien in 2002 verplicht is geworden. Hij deelt de visie dat de nieuwe verordening een correcte, strikte en geharmoniseerde implementatie van de code in alle lidstaten zal bevorderen.

Teneinde de internationale bepalingen op passende wijze weer te geven, achtte de Raad het noodzakelijk verder te gaan dan het Commissievoorstel, als hierna aangegeven.

De Raad is het erover eens dat, bij wijze van logische verdere stap, de verordening ook moet gelden voor voor binnenlandse reizen gebruikte schepen die onder de vlag van een lidstaat varen en schepen, ongeacht de vlag waaronder zij varen, die uitsluitend voor binnenlandse reizen worden gebruikt of lijndiensten onderhouden tussen havens van de lidstaten. Uit proportionaliteitsoverwegingen worden andere passagiersschepen dan ro-ro-passagiersschepen die minder dan vijf mijl buiten de kust varen, alsmede — conform de ISM-code — vrachtschepen en mobiele offshore booreenheden met een brutotonnage van minder dan 500 ton uitgesloten van de werkingsfeer.

Met het oog op duidelijke en precieze wetgeving zijn de definities aangevuld en, in voorkomend geval, aangepast aan de bestaande internationale instrumenten, rekening houdend met hogesnelheidsvaartuigen, onderwaterpassagiersvaartuigen, ro-ro-passagiersveerboten en mobiele offshore booreenheden alsook met bijzonderheden in verband met het meten van de brutotonnage.

⁽¹⁾ De Commissie heeft haar voorstel ingediend op 11 december 2003 (nog niet bekendgemaakt in het Publicatieblad).

⁽²⁾ Doc. 7031/04 CODEC 317 MAR 34 ENV 133 (nog niet bekendgemaakt in het Publicatieblad).

⁽³⁾ PB C 302 van 7.12.2004, blz. 20.

⁽⁴⁾ Het Comité van de Regio's heeft geen advies uitgebracht.

De Raad is van mening dat de communautaire wetgeving ter uitvoering van internationale rechtsinstrumenten zoveel mogelijk aan die instrumenten moet worden aangepast. Aldus stemmen de bepalingen inzake geldigheid van de documenten die aan schepen en hun rederijen moeten worden afgegeven (conformiteitsdocument, voorlopig conformiteitsdocument, veiligheidsmanagementcertificaat en voorlopig veiligheidsmanagementcertificaat) overeen met die van de ISM-code, waarbij wordt voorzien in een geldigheidsperiode van vijf jaar, te rekenen vanaf de datum van afgifte.

Ingevolge het beginsel van eerbiediging van de ISM-code worden deze documenten door de lidstaten aanvaard indien zij zijn afgegeven door de overheid van een lidstaat of een namens haar optredende, krachtens Richtlijn 94/57/EG erkende organisatie, of indien zij zijn afgegeven door of namens de overheid van derde landen. In dit laatste geval controleren de lidstaten, wat schepen betreft die lijndiensten onderhouden, met passende middelen of deze documenten aan de ISM-code voldoen.

De Raad is van mening dat er door de uitbreiding van de werkingssfeer van de verordening tot binnenlandse reizen, rekening mee moet worden gehouden dat de situatie van lidstaat tot lidstaat kan verschillen. De verordening voorziet daarom in een eventuele afwijkende regeling ingeval een lidstaat van oordeel is dat reders zich in de praktijk moeilijk kunnen houden aan bepaalde paragrafen van de ISM-code voor bepaalde schepen of categorieën schepen welke uitsluitend voor binnenlandse reizen in die lidstaat worden gebruikt. Uit hoofde van deze afwijkingsprocedure legt de betrokken lidstaat maatregelen op waarmee de doelstellingen van de code in dezelfde mate worden verwezenlijkt, stelt hij de Commissie in kennis van de afwijking en van de voorgenomen maatregelen en maakt hij de vastgestelde maatregelen bekend. Bijgevolg wordt in geval van een afwijking aan het schip en de rederij een certificaat afgegeven dat verschilt van de modellen in bijlage I of II van de verordening, waarop duidelijk vermeld staat dat een afwijking krachtens de verordening is toegestaan en welke exploitatiebeperkingen van toepassing zijn.

Ten slotte bevat het gemeenschappelijk standpunt een aantal voornamelijk technische wijzigingen, die nodig zijn om de nieuwe tekst in overeenstemming te brengen met de bestaande communautaire wetgeving.
